BAYAN YANI

117

ŞUBAT 2022 / 02 15 TL K.K.T.C:17TL.

ISSN 2146-1384
9 772146 138008

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

● Oldum olası karı çok severim. Yaman kışçıyımdır. Ama eskiden beri ben ne zaman İstanbul'da olmasam İstanbul'a kar yağardı. Şimdilerde İstanbul'a 150 km mesafede oturuyorum, bu kar akınında dereceler -12'yi gösterdi ama taneyle bir adet kar tanesi bile göremedik. Talih gibi talih. Peh!

● Gençlere fırsat tanınmıyor diyoruz, ama ülkede politika yapma yaşı beşe indi. Beş! Okul öncesi dolaylarında seyrediyor şimdilik. Yok efendim İmamoğlu karda kışta balık yemişmiş, görüştüğü elçi ajan mıymış, o sokağa **İBB** bakıyormuş da bu sokağa **Karayolları** mı bakıyormuş, o ona "**tiyatro yapıyorlar**" demesinmiş, o öbürküne bu konuda atar yapmasınmış… Gözünün kenarından çekeleyen koca koca adamların birbirlerine "**pışııık**" diye bağırmasını bekliyorum bi sonraki basın toplantısında.

● **Bu yıl da karın tadını politikacılar çıkardı…**

● Başıma bir şey gelmeyecekse bir şey diyeceğim; İstanbul olmuş 20 milyon. Bırakın vorteksli kar fırtınasını falan, rüzgar şöyle hafiften hızlı esse trafik mrafik ortalık karışıyor orada. İmkanı olan insan gibi yaşanan yerlere kaçsın ufaktan arkadaş. Bu milli gelir ve bu yaşam standartları ile Ortadoğululaştırılan bu ülkede New Yorkçuluk oynamanın alemi yok.

● Ama tabi o havaalanı olmamış yani. Olmamış işte kabul edin!

● **Sezen Aksu** linç kampanyası, cumhurbaşkanının **durun yau, ben ona demediydim** çıkışıyla son buldu. Neyse ki bu arada gaza gelen 15. yüzyıl yeniçeri birlikleri bi yerlerde kıstırıp Sezen'e bir şey yapmadı.

● Ben **trol** olsam, gerçek trol hesabımın yanı sıra bir de sahte trol hesabı açardım. Her şey açıklığa kavuşana kadar ilk dalga trollüklerimi oradan yapar, silmem gerekirse siler, gerçek trol hesabımın itibarını zedelemezdim. Oradan sadece kesinleşen ve onaylanan mes'elelerde trollüğümü sürdürürdüm.

● O değil de gene güzel yazmış be Sezen… "**Sen beni üzemezsin, ben zaten çok üzgünüm**".

● **Müjde Ar** candır.

● İstanbul ve Marmara kış olimpiyatları alanına dönmüş, ısı -10'larda seyrediyor, adam bu kar boranda halk ekmek kuyruğuna girmiş, diyor ki "**açlık yok, bana bu ekmek iyi geliyor da ondan buradan alıyorum.**" Nasıl bir **Matrix**'in içine düştüysek artık, kendi kodunu yazan bot musunuz siz lan? Kendinden yalan üretebilen, oyunun yararına göre kendini **update** edebilen bot mu üretilmiş, bu ne iş arkadaş?

● Zeytinburnu'nda halk ekmek büfesine saldıran şahıs, "**Söz konusu halk ekmek büfesi şeytanın yeridir. Pişman değilim, gurur duyuyorum**" demiş. "Şeytanın yeri" demek… Halk ekmek büfeleri yeraltı dünyasına açılan birer kapıymış mesela. Oradan girip ayin mayin yapılıyormış. Satanizm halk ekmekten yükselecekmiş? He mi?

● Türkiye gerçekten tuhaf bir ülke. Bir yandan enflasyon, bir yandan işsizlik, pahalılık vs… Ama bir yandan motorsikletli kuryeler ve kargo elemanları ölümüne çalışmak zorunda kalıyor. Yarınlar yokmuşçasına ne alıyorsunuz bu kadar? **Ayranı yok içmeye tahtırevanla gider sıçmaya** bir ülke olsa burası olurdu.

● **Trendyol** kuryelerini haklı direnişleri ve kazanımları dolayısıyla tebrik ediyoruz!

● **Kazakistan** gibi ömrü hayatında demokrasi görmemiş yerde bile devlet ufaktan ufaktan geri adım atmaya başladı. En son **Nazarbayev**'in ömür boyu başkanlık yetkileri elinden alındı. Biz mi? Biz bildiğin gibi cnm

● **Hindistan**'da bir bebek dört kollu ve dört bacaklı olarak dünyaya gelmiş. Hintliler ise bebeğin ilahi bir varlık olduğunu düşünüyormuş. 21. yüzyıl cehaleti de bi ülke olsa kesin Hindistan olurdu abi. Genetik bozukluklar, akraba evlilikleri, kronik gıda eksikliği ve benzeri sebeplerle yaygın olarak görülen her bedensel engeli herhangi bi tanrı sanmayın be kardeşim!

● Ankara Simitçiler Odası Başkanı, "Simitte 4 lira için onay bekliyoruz. Mart ayında da 5 liraya çıkar" demiş. **Ooo simit borsası!**

● Deprem sarsıntılarını, Erdoğan'a teşekkür edilmemesine bağlayan AKP'li Haliloğlu, **Türkiye Uzay Ajansı**'na başkanlık müşaviri olarak atanmış. Bakın iddialı konuşuyorum, bu ülkede bu kadar isabetli atama az oluyor, yandaşlar arasından bile!

● AK Parti Grup Başkanvekili Mahir Ünal, "**Türkiye'ye Fransa'dan, Almanya'dan bakınca süper güç görüyorsunuz**" demiş. Aslında sen de güzel bi atamayı hak ediyorsun ama uzay ajansını Haliloğlu'na kaptırmışsın. Marsta koloni kurulunca oraya atanırsın belki…

● **Bu yıl da kızıl fırtınanın tadını yine Mars Valisi Mahir Ünal çıkardı…**

● Enerji kesintileri kapıda, İran doğalgazı kısmış, enflasyon durdurulamıyor, dolar bey hazretleri desen yanına yaklaşılmıyor ama süper güç he mi?

● Bakkallar **veresiye** uygulamasını bir bir bırakıyormuş. Bu topraklarda veresiyenin tarihi cumhuriyetten de eskidir. Veresiyenin bitmesi demek gerçek açlık, gerçek yokluk ve gerçek kriz demek. Hazır olun.

● **TÜSEDAD** Başkanı, "**Nisan gibi et ve süt açığı olacak, ürünler o kadar**

Devamı 4. Sayfada →

BAYAN YANI AKTÜEL

Esra Erol'dan istismara uğrayan ve yüzünün görünmesini istemeyen çocuğa ahlak dersi.

Sezen Aksu canımızdır...

Antidepresan kullanımı bir yılda 5 milyon kutu arttı.

Fiyatlar uçtu...

ZEYNEP

2. Sayfadan Devam

pahalı olacak ki alınamayacak" diyor. Ya abi bizim için fark etmez. Zaten alamadığın bir şeyin kaç para olduğuyla ilgilenmezsin ki… Bu yılın **zümrüt** ya da **yakut** kuru bizim gündemimizde mi mesela? Yok değil mi? Raad olun yani.

- **Norveçliler**, artan elektrik fiyatlarına on iki kentte sokağa inerek tepki göstermiş, "**Politikacıların ve devletin enerji tekellerinin yalanları gerçeklerin, kibirleri de beceriksizlerinin ve açgözlülüklerinin yerini aldı**" demişler. Konuşun la kuzeyin çocukları! Bizim için de konuşun acık!

- Mahkeme, **Saros Körfezine** yapılan liman inşaatının iptali için açılan davayı reddetti. Saros körfezi; 144 çeşit balık, 78 tür deniz bitkisi ve 34 tür deniz süngerine ev sahipliği yapıyor. Ama başlanan inşaatın getirdiği tahribat, yavaş yavaş bu çeşitliliği yok edecek. Bırakın liman, doğalgaz boru hattı falan yapmayı, milli park ilan edilip koruma altına alınması gereken bir bölge Saros. Böyle giderse Türkiye'den geriye bir çöl bile kalmayacak. Çünkü hep metoforik anlamda kullandığımız "**çöl**" de aslında milyonlarca yılda oluşmuş bir ekolojik sistemdir. Bize kalacak olansa tam bir yokluk olacak.

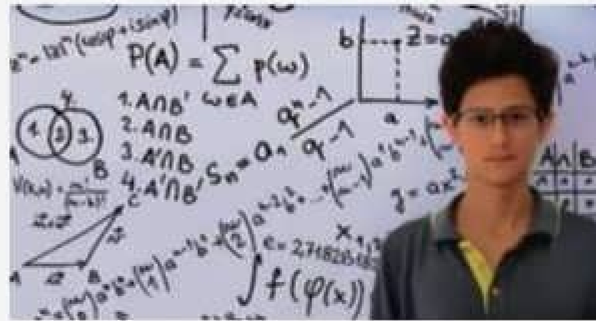
- **Afganistan**'da erkekler tesettür yanlısı gösteri yapmışlar. Ya çok istiyosanız giyin tabi abi, kim karışır. Sizin bedeniniz sizin kararınız sonuçta!
- O değil de sanki Afganistan'da fiili şeriat yok da kadınlar mini etek crop top büstiyer falan geziyor. Siz değil misiniz olm burkası azıcık yamuk olan kadınların üstüne kezzap mezzap atan? Napsın bu kadınlar? **Duble burka** mı giysinler? Neyin peşindesiniz siz?

- **Gülşen**'in dimdik durması peki? Hem sahnede hem yobazlığın karşısında! Valla brava! "**Hiçbir sıfatın kölesi değilim. Kendime aitim!**" Ahoyt!!

- İktidarın öfke dili tüm ülkeyi esir aldı. Türkiye eleştiri kaldıramayan, tahammülsüz, hoyrat, öfkeli ve sürekli saldırgan bir topluma dönüştü. İnsanlar sürekli birbirlerini acıtarak var oluyorlar artık. Ve kime oy verdiğinizin bununla hiçbir ilgisi yok. Bu girdaptan çıkmazsak bu **vortex** bizi yutacak.
- İzmirli lise öğrencisi **Ural Dağıstan**, online olarak katıldığı Uluslararası Caribou Matematik Yarışmasında dünya birincisi olmuş. Bravo Ural!

- Az zamlı, düşük enflasyonlu, bol kazançlı bir Şubat üstünüze olsun! Doğalgaz faturaları düşük, elektrik faturaları saray kazığı gibi gelmesin dilerim! Haydin.

- **Fatma Girik**… Beni ilk büyüleyen masmavi gözleri olmuştu elbette. Herkes gibi. Yeşilçam melodramlarında anaç ve sevecen kadını, 80'li yılların aydınlanmacı Türk filmlerinde köyden kente göç eden ve dimdik durmak zorunda kalan yalnız ve cesur kadını oynardı. Ben bütün filmlerini çok severdim. Komedi de oynadı, dram da. O mavi gözlerinden şimşekler çıkardığı da oldu, şefkatle baktığı da. Oyunculuğu bir yana, politik kimliğinden hiç ödün vermedi. 70'lerin ikinci yarısını grevden greve koşarak geçirdi. 80'lerde doğrudan siyasete atıldı ve Şişli Belediye Başkanlığı yaptı. Eski Türkiye'nin yoncalarındandı o. Hep hatırlanacak. Yattığın yer incitmesin Fatma Girik…

- Bu arada Fatma Girik'i uğurlarken yozlaşma tarihimize de son bir not düşmek isterim; yeni Türkiye'de evli olmadığı halde partneriyle aynı evi paylaşan hiçbir kadın, her ne kadar Türkiye'nin sevgilisi olursa olsun, Şişli de dahil hiçbir yerden belediye başkanı falan seçilemez… Türkiye bir zamanlar genel olarak muhafazakar ama büyük ölçüde hoşgörülü bir ülkeydi. Özellikle şehirli insanlar, saygı nedir bilirlerdi. Artık yozlaşma her yeri ele geçirdi. Bir devir, değerli isimleriyle birlikte tarihe karışıyor. Çok yazık.

GERÇEK SÜSLÜ HİKAYELER — ELİF AYDOĞDU

GÜNEŞ HER GÜN YENİDEN DOĞUYOR.

BİZİM KÖYDE HACI VAR, TİRİLİM TİRİLİM TACI VAR, BİRAZDAN GELİR GÖRÜRSÜN, GÜLE GÜLE ÖLÜRSÜN..

Feyhan Güver

TEOREM VE İSPAT

GÜNAY BAZUK

Prof. Dr. Gökben Hızlı Sayar
Üsküdar Üniversitesi

TRİKOTİLLOMANİ: SAÇ KOPARMA HASTALIĞI

GÜNDEMİ TAKİP EDERKEN SAÇ BAŞ YOLMAK İSE NORMALDİR!

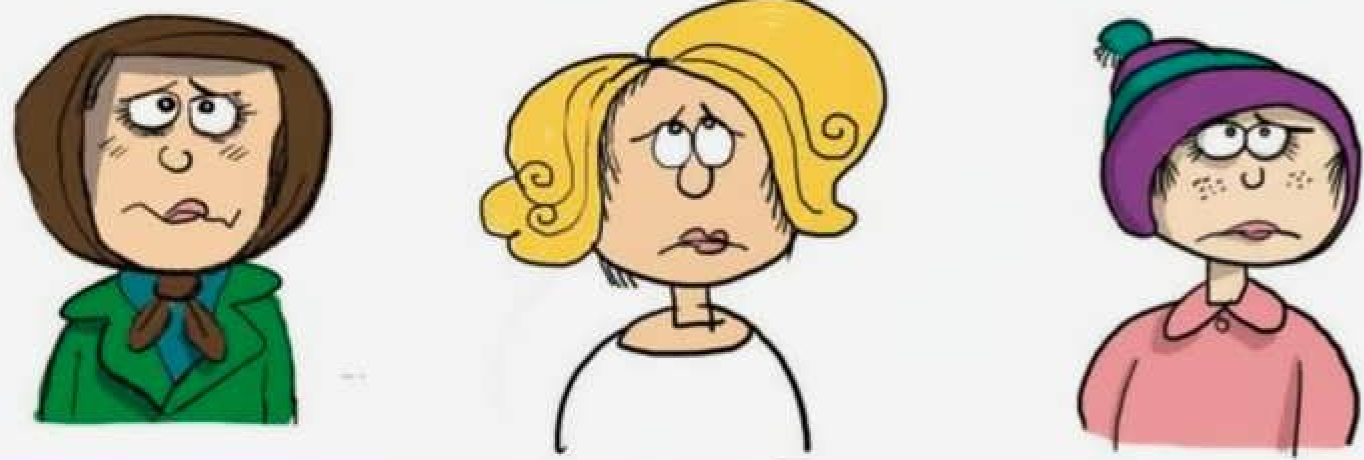
@hizlisayar

Saç Koparma Hastalığı, göze çarpar derecede saç (ya da kaş, kirpik vs) kaybıyla sonuçlanacak biçimde kişinin kendi saçını ya da vücut kıllarını yolması ile seyreden bir hastalıktır. Hayır, kaş alma, ağda, epilasyon bir hastalık değildir. Burada konu başka, kişinin yaşamını olumsuz etkilemesi ve kişi istemese de kendisine engel olamaması lazım. Saç yolma öncesinde ya da bu davranışa direnirken giderek artan bir **gerginlik**, saçını yolarken ise **haz alma ya da rahatlama** hisseder.

Kişi başındaki saçsız, kırık saçlı alanlar nedeni ile **utanır**. Bunu bere, şapka, örtü, peruk ile saklamaya çalışır. Kuaför, havuz gibi etkinliklerden **kaçınır.** Koparılan alan kirpik ya da kaş ise, kalemle kendisine kaş çizer ama bu daha çok dikkat çeker. Çevredekiler dik dik baktıkça strese girer, eve gidip yolacak başka tüyler arar.

Her yaştan kişide bu hastalık izlenebilir. Çocukluk döneminde hastalık kızlarda ve erkeklerde neredeyse eşit sıklıkta izlenirken yetişkinlikte vakaların **%80-90'ı kadındır**. Zaten ne yazık ki stresle ilişkili hastalıkların hemen hepsi kadınlarda daha sık. Toplum içinde görülme sıklığı **%1-3'**tür.

Hastalık herhangi bir yaşta başlayabilir ancak sıklıkla **11-13 yaş** civarında başlar. Bu başlangıç yaşı, bazı hormon değişikliklerinin sebep olabileceğini düşündürmektedir. Hastalık sıklıkla hayatın stresli bir döneminde, önemli bir yaşam olayını takiben izlenir. Ancak durduk yere, kişinin yaşamında herşey olağan akışında iken de başlayabilir.

Koparılan saç ya da diğer vücut kıllarının köklerini ağza almak, emmek ya da saçı tümüyle yutmak oldukça sık görülen bir davranıştır. İğrenç demeyin, hastalık bu, yaşıyor bunu insanlar. Yutma bazen saçın sadece kök kısmını yutma biçiminde bazen de tüm saçı yutma biçiminde olabilir. **Saçın tümüyle yutulması** bir süre sonra bağırsaklarda biriken saçların yumak haline gelmesi ile bağırsak tıkamasına sebep olur. Bu durum acil cerrahi müdahale gerektirir, gerekli müdahale yapılmazsa ölümle sonuçlanabilir. Kişinin hastalığından utanması sebebiyle tıbbi yardım istememesi, ölümcül sonuçlanma riskini artırır. İnternette **trikobezoar** diye arayın ama göreceklerin karşısında şok olmayın.

Her ne kadar hastalığın adı "saç koparma" olsa da koparılan sadece saç değil, **kaş, kirpik, bıyık, vücut tüyü** olabilir. Hatta bazen hayvanlardan tüy koparma da izlenebilir.

Durum sıklıkla aile bireyleri tarafından kişinin kendi elindeymiş gibi değerlendirilir, kişiye kızılır. Fakat pek de **elinde değildir.** Koparmak istemese bile davranış alışkanlık haline gelmiştir. TV izlerken, uyumadan önce ya da stresli durumlarda **farkına varmaksızın** eli saçına gider. Bazen de kişi kopardığının farkındadır ama öyle bir gerilim ve koparıp koparmama konusunda kendi içinde öyle büyük savaş yaşıyordur ki koparıp rahatlamak ister.

Tedavide ilaç tedavilerinin yanı sıra psikoterapi yöntemleri de çok önemlidir. Kendi kendinize yapabileceğiniz bir kaç öneri:

1. Kopardığınız kılları / saçları atmayın. Bir mendil, kül tablası, zarf içinde biriktirin ve yatmadan önce beyaz bir bez üzerine serip kaç tel kopardığınızı sayın. Tek bir teli dahi atlamayın. Bu sayıyı bir deftere not edin. Bu sizin farkındalığınızı artıracaktır.
2. Hangi durumlarda / ortamlarda kopardığınıza dikkat edin. O ortamlarda dikkatinizi elinize verin ya da elinizi meşgul edin. Artık nasıl meşgul edeceğiniz size kalmış.
3. Koparma isteği gelince elinizi arkanıza (yok, öyle değil, sırtınıza) götürüp parmaklarınızı iyice açın, elinizi gerin, gevşetin, gerin.

Çizen: İrfan Sayar

YAZ: EZGİ AKSOY

IŞIĞINDA KADINLAR

ÇİZ: BETÜL YILMAZ

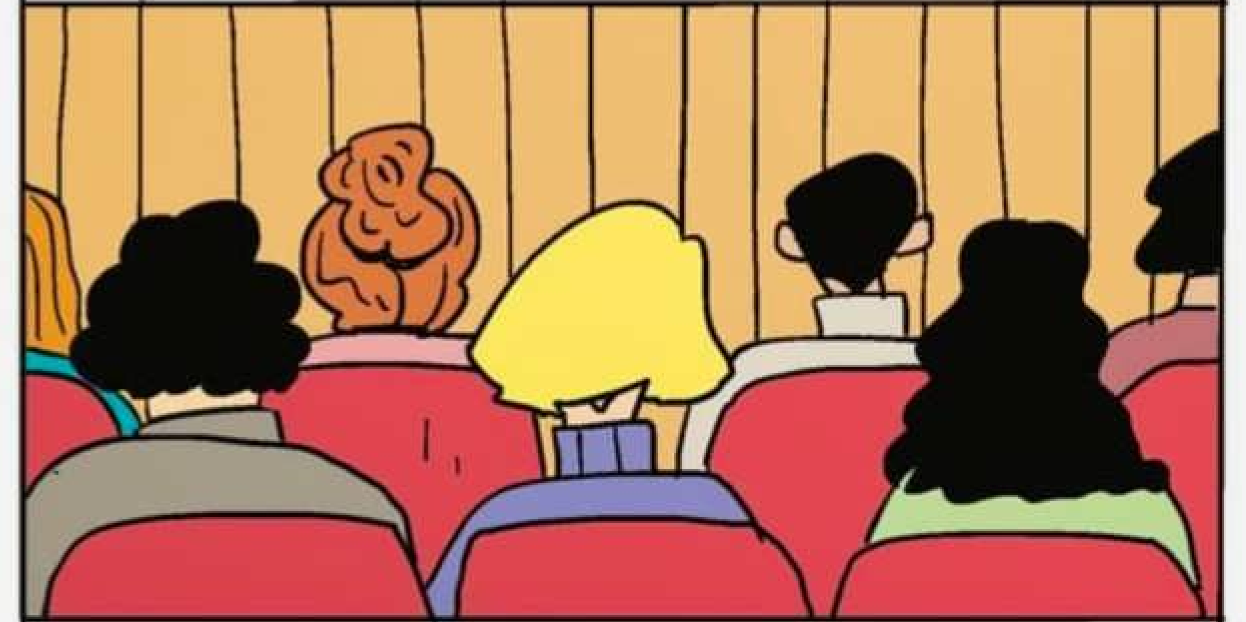
AYSEL GÜREL

Şimdilerde uzak tozlu bir anı gibi bahsettiğimiz Eski Türkiye'nin özgün insanları, nevi şahsına münhasır şahsiyetleri vardı. "Deli Aysel" gibi. Bugün olsa vurun kahpeye sendromuyla taşlanacak kadındı Aysel. Ağzımıza pelesenk olan yüzlerce şarkının şiir gibi sözlerini yazdı. 99 yıllık cumhuriyetin 40 yılına şarkılarıyla damgasını vurdu. Şarkı sözlerinin henüz anlam ihtiva ettiği bir zaman diliminin inatçı ve muzaffer bir neferiydi. Özel hayatı, aşkları, cüretkarlığı ve bilge kalbiyle taşı bile eritebilecek tehlikeli bir kadındı. Her şeyin bir bedeli vardı. Cüretkarlığının da. Bir gün geldi, bu bedeli ödedi de Aysel. Bu cesur kadın, bu dişi çınar, bir şubat günü doğdu, bir şubat günü aramızdan ayrıldı. Bugün biz bizsek, bizi biz yapanlardan biriydi Aysel. Seni çok sevdik. Çok özledik deli kadın…

Aysel Gürel, 7 Şubat 1929'da Denizli, Sarayköy'de doğdu. Babası hakim, annesi ebeydi. Klasik müzikle büyüdü.

15 yaşındayken Trabzon Halk Evinde bir tiyatro oyununda oynadı. Bu Aysel'in sanat dünyasına ilk adım atışıydı. Ama onun gönlünde yazmak vardı.

1947
İSTANBUL

SENİ DEĞİŞTİ- RECEĞİM İSTANBUL!

Manço

1947'de üniversite okumak için İstanbul'a taşındı. Dayısının yanında kalacaktı. Ama bu büyülü şehrin onun hayatını değiştireceğini, kendisinin de bu büyülü şehri değiştireceğini henüz bilmiyordu.

Devamı Arka Sayfada →

Ailesi hukuk okumasını istiyordu, ancak Aysel'in gönlü edebiyattaydı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi bölümüne kaydoldu. Hocaları arasında Yahya Kemal ve Halide Edip gibi değerli isimler vardı.

Fakülte bitince edebiyat öğretmeni olarak Diyarbakır'a atandı, ancak maaşının 80 lira olduğunu öğrenen Aysel, gitmekten vazgeçti.

Aysel, o sıralar Trabzon'da olan ailesinin kendisi yüzünden zor durumda kaldığını öğrendi. Aysel tiyatro yaptığı ve öğretmenliği reddettiği için "kötü yola düştüğü" söylentileri yayılmıştı. Aysel'in aklına ilk çare olarak evlenmek gelmişti.

Aykırı kadındı Aysel ve evlenmeyi kafasına koymuştu bir kere. Daha tanıştıkları gece gazeteci Ahmet Vedat Ebrem'e evlenme teklif etti. Takvimler 1954'ü gösteriyordu.

Bu evlilikten kendisi gibi afeti devran iki kızı oldu; Müjde ve Mehtap. Ancak Vedat Ebrem'le evlilikleri kısa sürdü. Hafiye gibi iz süren Aysel, aldatıldığını öğrenmiş ve ihaneti affetmemişti.

Devamı Arka Sayfada →

50'li yılların İstanbul'unda bekar bir anne olarak ayakta durmaya çalışıyordu. Kızlarını da aldı, kocasının evinden taşındı, atanmamış bir öğretmen olarak tiyatroya geri dönmeye karar verdi. Ama kalbinde hep ve her daim yazmak vardı. Defterleri tek sırdaşı olmuştu.

Aysel, boşanmak için mahkemeye başvurduğunda hamileydi. Çocuğunu, yani Mehtap'ı aldırmak istedi ama hakim "doğur da gel" dedi. Aysel, başka bir kadından da çocuğu olan kocasından ancak üç yıl sonra boşanabildi.

1965'te bestekar Teoman Alpay, Aysel için Çanakkale'den İstanbul'a taşındı. Fatih'te beraber yaşamaya başladılar. Dostlarının ve kızlarının aktardığına göre Aysel, hayatında en çok Teoman Alpay Bey'i sevdi. Ancak Teoman Bey, içkiyi Aysel'den ve herkesten daha çok seviyordu. Bu sevdası ilişkilerinin sonunu getirmişti. Aysel, "doymadım doyamadım sevmelere seni ben" diye yazdı sonra. "Bu yalnızca sitem" diyordu.

Aysel Gürel'in fırtınalar koparan ilk şarkısı Firuze oldu. Sezen Aksu yıllar sonra Aysel'in bir odaya kapandığını ve çıktığında ise elinde Firuze'nin sözleri olduğunu anlatır. Firuze'nin bir efsane olacağını daha o zaman anlamıştır Sezen.

Bir röportajda Mehtap Ar, annesinin onlar küçükken onları korumak için erkeklerden uzak durduğunu anlatır. "Sonradan çapkınlık yaptıysa bundandır" der. Aysel, bu toprakların kadınlarına dayatılan "ölçülülük" prangasını reddi miras eden ilk kadınlardandır. Ne demişti Aysel, "ben Türk kadınının bilinçaltıyım".

"Firuze" gibi narin bir şarkıyı da yazabiliyor, "Seni İstiyorum" gibi kadın cinselliğini anlatan cüretkar bir şarkıyı da. 80'lerden sonra renkli bir karaktere dönüşmüş, ama asıl Aysel'i 90'larda ortaya koymuştu. Kadındı, renkliydi ve parlıyordu.

Birçok besteciyle çalıştı. Onno Tunç, Atilla Özdemiroğlu, Garo Mafyan, Metin Özülkü, Fahir Atakoğlu, Timur Sekçuk… Hepsi en iyi bestelerim dediği besteleri Aysel Gürel sözleriyle yaptı. Sezen Aksu, Sertap Erener, Tarkan, Nükhet Duru, Nilüfer, Ajda Pekkan gibi şarkıcıların en iyi şarkılarının sözleri hep Aysel'e aitti. Türkiye'de popüler müzik tarihi gerçekten de Aysel Gürelsiz düşünülemezdi.

Aysel Gürel, 17 Şubat 2008'de aramızdan ayrıldı. Ölümünün ardından evinden oraya buraya saklanmış yirmi binin üstünde şarkı sözü çıktı. "Hayatından kaç erkek geçti" diye sorduklarında, "hiçbiri geçemedi" diye cevap vermişti bir keresinde. Bu yirmi bin şarkı sözü, geçemeyen o aşkların kalıntısıydı belki de.

FIN.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

TOKSİK KADINLIK: Kötü Kız Kinayesi

"Feminizm, kadınların her zaman haklı olduğuna inanmakla ilgili değildir…"
Margaret Atwood

Son yıllarda sıkça kullanılan; *"toksik erkeklik-toxic masculinity"* kavramını duymuşsunuzdur. Saldırgan, baskı(n)cı davranışları, kadını ve doğayı nesneleştirmeyi, zorbalığı, hakareti, kutsayan erkek karakterini tanımlayan bir kavram. Peki ya bunun izdüşümü yok mu? Tabii ki var. Ataerkil sistem toksik erkekliği yaratırken, bunun kadın karşılığını da inşa etmeyi ihmal etmiyor. *"Toksik kadınlık-toxic femininity"*, esasen kadınların geleneksel olarak kadınlara atfedilen klişe nitelikleri kullanarak başka kadınları sabote etme aracıdır. Sapna Sarfare* Hindistan'da geçtiğimiz yıl yayımlanan Free Press dergisindeki makalesinde şöyle diyor; '' ***toksik toplumsal cinsiyet klişelerinin tuzağına düşen kadınlar, kötü niyetli dedikoduları yaymayı, sosyal dışlamayı, başkalarını görünüş, kıyafet ve tavırlarına göre yargılamayı ya da başkaları üzerinde kontrol sağlamayı hedeflerler. Bu, kadınların bilinçsizce sosyal onay ihtiyacı hissetmeleri nedeniyle sıklıkla kullandıkları bir yoldur. Kadınlara kimlikleri ile ilgili utanç yaşatan, onları aşırı itaatkar ve çeşitli suistimallerin kurbanı olmaya iten bir tuzaktır bu. Hatta buna -güzel kız sendromuda denebilir.***'' Bir kadının, uzun süreli bir başarısızlık tehdidine, takdir edilmemeye, kariyer ve iş yaşamındaki cinsiyete dayalı haksız rekabete aynı saflarda mücadele eden kadınlara öfkeyle tepki vermesidir. Basitçe söylersek, herhangi bir çıkar uğruna ataerkil düzenin değirmenine su taşımasıdır. Günlerdir tam da buna tanıklık ediyoruz. Türkiye'nin sevilen bir kadın şarkıcısı Gülşen'in kendi sektöründeki kadın meslekdaşları ya da diğer bazı unsurları tarafından linç düzeyindeki ahlakçı yargılamaları ile muazzam bir toksik kadınlık örneği sergileniyor. Toksik kadınlık basit gibi görünmekle birlikte açıklamak ve tanımlamak buz üzerinde yürümek gibi. Çünkü örgütlü kadın dayanışması ve feminizim ülkemizde çok yol kat etmekle birlikte, yol hala uzun ve zorlu.

Günümüzde her zamankinden çok daha fazla kadının çalışmak, topluma katılmak, meslek edinmek, hakları için mücadele etmek, yönetici, üretici olmak hasılı kelam yaşamın her alanında var olmakla ilgili çok daha fazla fırsatı ve motivasyonu var. Ancak, görüyoruz ki, buradan bir gurur ve aramızda bir kutlama bağı oluşturarak bunu paylaşmak yerine; başarılı, ayakları üzerinde durabilen, özgür kadınlara diğer kadınların bir yan gözle bakma, kötü kız kinayesi ile pasif agresif saldırıları devam ediyor. İlk cümleleri ise,"… *burası Türkiye"* ile başlayarak kuruluyor. Tıpkı geçmişte (ve aslında bir dereceye kadar bugün hala olduğu gibi) kadınların "iyi bir kısmet" amacıyla erkeklerin ilgisi için rekabet etmelerini sağlayan sistem, şimdi de aynı şeyi yapıyor. Bütün bunlar akademide erkek bir profesörün, rektörün, siyasette liderin, tv ekranında kanal patronunun ilgisi ve takdiri için gerçekleşiyor. Motivasyon gelişme kaydetse de, yazık ki toksik kadınlık varken yöntem bir adım ilerleyemiyor.

Toksik kadınlık nerede başlar?

Hepimiz okulda en az böyle birini tanırız, kız arkadaşlarının dedikodusunu yapan, diğerlerine arkalarından gülen, popülerlik adına oyunlar oynayan *"kinayeci kötü kız"* rolü orada kalmayıp, üniversiteye, işyerine, sosyal yaşama taşınır. Kadınlar, toplum tarafından ortaya konan kadınsı klişeleri kendi çıkarları için kullanmayı tercih ettiklerinde toksik kadınlık yaşama geçmiş demektir. Bu noktada kritik bir açıklamaya ihtiyaç var; feminizm kadın erkek fark etmeksizin, her insanın herkesin eşitliği ile ilgilidir ve kadınların diğer kadınları aşağılaması feminizmin özüne aykırıdır. Ancak yazının başlığında paylaştığım Margaret Atwood'un sözlerine burada tekrar yer vermeyi isterim, feminizm kadınların her zaman haklı oldukları anlamına gelmez. Rekabetçi ortamlarda kadınlar, her şeye rağmen karşılıklı olarak biribirleri ile gurur duymak, saygı göstermek ve zarar vermemek yerine birbirlerine düşman olduklarında, kazanan sadece ataerkil sistem olur. Kadın kadının yurdu olmasın diye ataerkil sistem elinden geleni yapar.

> ***"Hepimiz okulda en az böyle birini tanırız, kız arkadaşlarının dedikodusunu yapan, diğerlerine arkalarından gülen, popülerlik adına oyunlar oynayan ''kinayeci kötü kız'' rolü orada kalmayıp, üniversiteye, işyerine, sosyal yaşama taşınır. Kadınlar, toplum tarafından ortaya konan kadınsı klişeleri kendi çıkarları için kullanmayı tercih ettiklerinde toksik kadınlık yaşama geçmiş demektir."***

Ekranların gündüz kuşağını istila eden ahlaki değerleri, aileyi, kadınlığı ve erkekliği, insanlığı alaşağı eden programları görmez de, evli ve çocuklu bir kadının ne giyip ne giymemesi gerektiğini yargılayan bir hasetle uzun uzadıya tartışmaya açar. O sırada transparan bir Serengil terennümü ile top Gülşen'in eşine doğru atılır. Bu iki yüzlülük tam da sistemin istediği türdendir. Ataerkil sistemin zehirli doğasını taşımaya gönüllü kadınlar lazımdır. Ve zaten vardır da. Yapılan bir araştırmada**, kadınların, kadın iş arkadaşlarının "mobingi'' ile karşılaşma olasılığının erkeklere göre %14-% 21 oranında daha fazla olduğunu düşündükleri saptanmış.

Kuşkusuz, günümüzde işyerlerini kadınlar için daha eşitlikçi hale getirmek konusunda pek çok tartışma ve çaba var, ancak rahatsız edici bir gerçek şu ki, bunun için sadece toksik erkekliği yok etmemiz yetmiyor.

Neden?

Kadınların haklarına, mücadelesine ve sistemin kadına yönelen haksız yakıştırmaları ile yayılan klişelere prim vermemek ve bunları pekiştirmemek adına toksik kadınlık hakkında açıkça konuşmaktan

genellikle çekiniriz. Ancak artık kadınların çoğunluğu kadın meslektaşları tarafından zorbalığa maruz kaldıklarını kabul ederlerken, aynı zamanda bu konu hakkında konuşmamız gerektiğini de kabul ediyorlar. Esasen kadınlar, toplumun yapılandırdığı şekliyle, son yaşadıklarımızdan da anlaşılacağı gibi, geleneksel kişisel bağlamlarda birbirlerini hedef alabilirler. Kayınvalide gelin ilişkisi, sahte en iyi arkadaşlık-kıskanç kankalık, klasik kız kardeş rekabeti gibi pasif agresyona dayanan ilişkileri açığa çıkarmak genellikle zordur. İlişkiler yapmacık bir nezaketin tatlı ve güler yüzlü kisvesi altında işler. Buna ek olarak, kadınlar belirli bir şekilde görünme, giyinme, konuşma ve oturup kalkma konusunda da birbirlerine dayanılmaz baskılar uygulayabilirler. Bu bağlamda akılda tutmamız gereken şey; toksik kadınlığın uzun vadeli toplumsal cinsiyet koşullanmasının ve derin bir güvensizliğin sonucu olduğudur. Toplumsal cinsiyet normlarına uyma kaygısı ile kadınlar, kendilerini tehdit altında ya da güvensiz hissettiklerinde özellikle yıkıcı, sabote edici ve pasif saldırganlığa eğilimli olabilirler. Bu toplumda nasıl koşullandırıldığımızla ilişkilidir. Hırslı ve rekabetçi olmanın bu şekilde olduğuna inanmaya yönlendiriliyoruz – ancak tek yol bu değil. Açık söyleyelim kadınların başarmaya duydukları açlık, diğer kadınları yoldan ahlakçılık gibi ataerkil araçlarla çekmeye neden oluyorsa, o zaman durup düşünmek ve burada yıkıcı bir tuzak olduğunu anlamak gerekiyor. Kadınlar olarak her birimiz ilerlemeye, zorlu bir dünyada var olmaya ve iz bırakmaya çalışıyoruz. Bu yüzden, birbirimizi destekleyebilmek için toksik kadınlığı kavrayarak ayırt etmeli ve aşmalıyız. Birlikte kesinlikle daha güçlüyüz, bu çağda bize dayatılanı değil istediğimizi seçme özgürlüğünü içimize sindirmeliyiz. Hemcinslerimizin gücü arttıkça güçleneceğimizi, hemcinslerimizin ışığı parladıkça bizi de aydınlatacağını anlamalıyız.

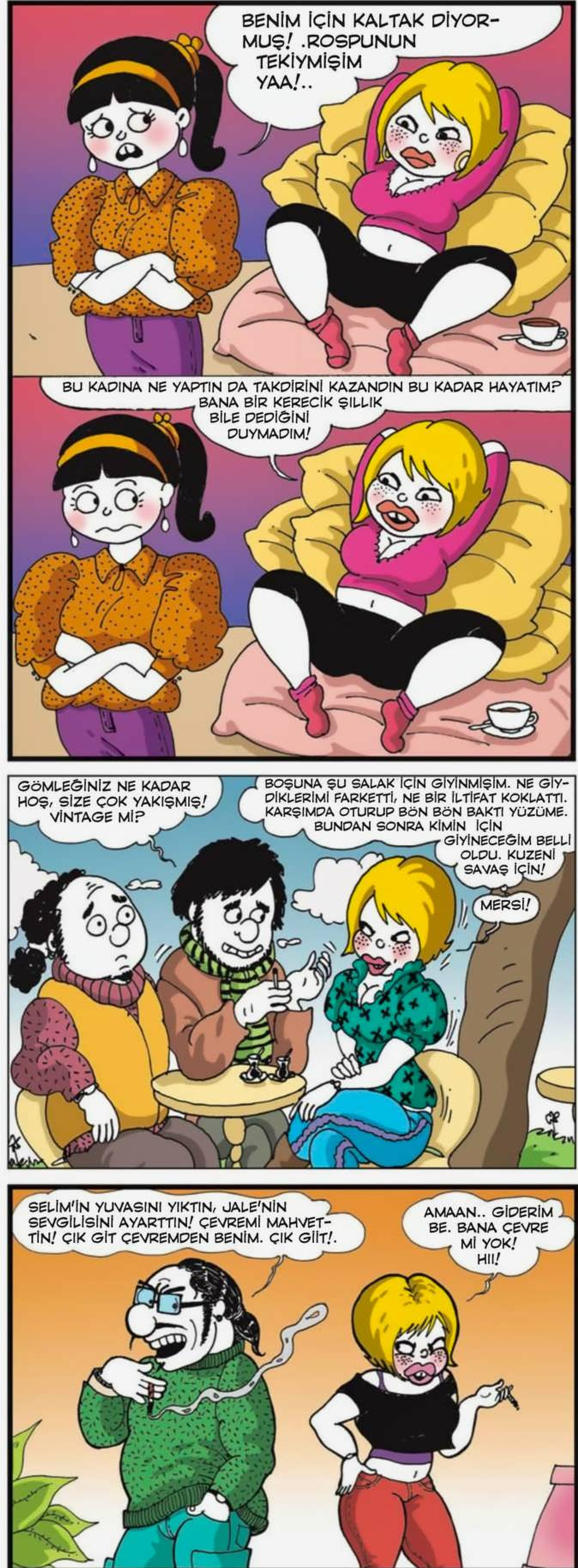
Bu yazıyı yazıp yazmamakta çok düşündüm. Çünkü geçtiğimiz gün Gazete Duvar'daki köşesinde konuyu riyakarlık üzerinden anlatan Zehra Çelenk *** yazısını şöyle tamamlamıştı; ''*İçinde yüzdüğümüz riyalar denizinin ucu bucağı yok. Ama topun ağzına bir kadın konduğunda daima iki kat tetikte olmak gerekiyor. Bu çağda hala kutsal anneyle "çıldırtan kadın", cadı, şeytan ikiliğinde canlı tutulan kadın düşmanlığı, etrafında en kolay birleşilen yerli ve milli değer olmayı sürdürüyor."* Yıllardır kadın konusunda hasbel kader okyanusta damla olsa da katkıda bulunmaya çalışan biri olarak, Çelenk'in yazısında belirttiği tuzağa düşmekten ar ederim. Kadın düşmanlığına çanak tutmaya zemin yaratmak aklımın ucundan geçmez. Ancak yazdıklarım başka yerlere çekilebilir, gerçi bizim memlekette bu konuda ustalık düzeyi yüksek, ne yaparsak yapalım çekecek bir yer bulunuyor. Derdim şudur; bir kadın bir kadını haklı bulmayabilir. Yaptıklarını onaylamayabilir. Ancak bunu anlatmanın yolu ataerkil sistemin argümanlarını ve stratejisini kullanmak değildir. Hele de konu insan özgürlüklerine ve eşitliğe zarar verecek bir mecraya taşınıyorsa, o zaman her kadın başka bir kadının hakkını savunduğunda, her kadın diğer kadını yalnızlaştırmadığında özgürleşebileceğini öğrenmek zorundadır. Sevgilerimle…

Kaynaklar

* https://www.freepressjournal.in/weekend/what-is-toxic-femininity-and-why-its-a-biggest-threat-to-womanhood-heres-all-youneed-to-know

**https://www.forbes.com/sites/drnancydoyle/2021/07/13/weneed-to-talk-about-toxic-femininity-at-work/?sh=2ee581 d62769

***https://www.gazeteduvar.com.tr/gulsenden-sezene-milli-spor-olarak-kadin-dusmanligi-makale-1549782

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

...

BİRİYLE SOSYAL MESAFEYİ AŞIYOSUN BACIM!!
HARF ÇIKMIŞ MI?
HEEE ÇIKMIŞ MARCEL'İN MEEESİ!! TÖVBE TÖVBE!

EV SENİN KENDİNİN Mİ MR. ATKINSON?
LÜTFEN MARCEL DE ARTIK.. MESAFE KOYMA ARAMIZA.. EVET EV BENİM!

FALIN ÇIKTI VALLA, KİBAR ADAM BOŞANMIŞ..
EEE OLABİLİR.. SENİN HIK DİYE ATTIĞINI ELALEM HAP DİYE KAPAR.. KAPTIN İŞTE
YARIN EVİNE GİDİCEM BAKALIM.. HAYIRLISI OLSUN!

BEN ÇUBUK DİKSEM YEŞERİR MARCEL.. ELİMDEN HER ŞEY TUTAR..
HIMMM.. GREEN FINGER DİYORLAR ONLARDANSIN DEMEK Kİ..KAHVENİ SOĞUTMA...
...TERLİKLERİN KUSURUNA BAKMA..ALIRIZ SANA Bİ TANE..KAÇ NUMARA?

OTUZ BEŞ...AHHH BELİM KIT ETTİ..
Hiiii GEL VİKS SÜRELİM..

BİRAZ SERT ÖFELE, PİYANO DEĞİLİM BEN AYOL
SENİ İNCİTMEKTEN KORKUYORUM FETİYE.. HARİKASIN BEBEĞİM.. TENİN NE KADAR DİRİ..
VİKS

2 Saat Sonra...

Ertesi Gün...

atilla atalay

Sıdıka

LİNÇ LİNKLERİ

- Eski linçlerin bi âdabı, bi kâidesi vardı Sıdıka. Öne muhitte sözü geçen yaşlı, güngörmüş biri düşüp "Namus elden gidiyor, efendime söyliyim, din elden gidiyor, çoluğumuz çocuğumuz mevzuubahis, vurun kahpeye" şeklinde lincin anlam ve önemini belirten minik bir kışkırtma konuşması yapıp hedefi söylerdi. Ahali de ona göre kimin evi taşlanıcaksa gider belli bir nizam içinde, taşlar duruma göre kundaklar işini bitirip hanesine dönerdi. Şimdi öyle mi, kimin ne halt yediği belli değil. Salak Şetaret Halan bana "Takunya tak tak orsbu kaltak, göreceksin gününü" deye mesaj atmış. Kimbilir, sosyal medyadan kimin lincine katıldıysa gene; o dolma parmaklarıyla yanlış basmış telefona. Ben de şurdan bi kopuk kelle göndericem kendisine, ehe...

- Kopuk kelle ne ya? Nooluyoruz arkadaşım nası bi zamana denk geldik, saçlar yolunuyo, diller dağlanıyo, kelleler koparılıyo.

- Kız emoji mi ne diyosunuz, onu söylüyorum ben. Neticede o da bi kopuk kafa. O gülen, ağlayan, kızgın kellelerinin de bi vücüdü vardı herhalda bi yerde.

- Olabilir, internet trolleri sanal bir linç sırasında koparmışlardır. Te Allahım yaa...

- Kız bu kafaların gözüne mil çekilmiş olanı var mı, emoji şeysi olaraktan. Onu yollıyım ben donu görüken şarkıcı kızın lincine... Sende o lincin linki var mı Sıdıka? Nereye atıyoruz?

- Bırak gözünü seviyim anne ya. Şaka yapıyosun de mi? Sen Sıdıka Saka'nın annesisin öyle şeyler yapmazsın. Sen koskoca bir Saka'sın Safiye, hadi ver o telefonu. Yavaşça yere bırak... Etme ana, yakışmaz sana...

- Tamam işte kız, ufacık bezelye kadar bi emoji atıcam. Hiç atmazsan da olmaz. Sanal muhitteki konu komşu "bunlar da mı onlardan yana, neye hiç ses etmiyollar" deyip hoppadanak bize dönerler, nası olduğunu anlamazssın. Linç kanununda sessiz kalırsan da kabahat, taşı kapan senin kapına geliverir.

- "Suskunluğum asaletimdendir" der geçersin. Biri kıstırıp sorarsa, öyle de. Olmaz. Linç insanlık suçudur.

- Ver telefonumu Sıdıka. Tecrübe konuşuyo burda. Ananı dinle sen, linç başlayınca ufak da olsa bi katkıda bulunmazsan öfkeli kalabalık "vurun suskuna, urun koman sessizi, kırkaltı ağustosta nerdeydiniz" felan diyerekten sana da dönebilir.

- Halide Edip Hanım'ın "Vurun Kahpeye" sinden bu yana insanlık adına çok şey değişti. Yani değişmiş olması lazım. En azından "Sinekli Bakkal" olayı bitti bak, market zincirleri, internetten alış veriş filan var.

- Laf kalabalığı yapıp konuyu değiştirme Sıdıka ver şu telefonumu.

- Hayır efendim, vermiyorum. 21. Yüzyılda linç gibi bir insanlık suçuna, sözlü, sanal olarak bile katılmak, karışmak, olmaz artık. Vermiyorum... Çok istiyosan git banyoya kendi kendine "giyotiiiiin" diye bağır, ferahlarsın...

- Giyoiddin kim kız? Ulu bir zat mı Giyoiddin Efendi?

- Hayır işte, "asın onu, kesin onu" gibisine. Öfkeli ahali haykırış klasiği.

- Hah işte salak. Öfkeli ahaliye bilmediği dilde bir şey söylersen bunun da netiğceleri olur Sıdıka. Sen safsın kızım, daha cemiyetin yazılı olmayan kaidelerini bilmiyosun. Bak beni dinle; çocukkenden beri türlü çeşitli lince karıştı şu anan. Tee o vakitlerde, ufacık kız iken, anam yanına katıp, "Yeni tayin hoppa sarışın hoca, pisiklete pinen ukala imam, bi vakitler umum evde çalışmış fena kadın, vesair" konulu linçlere götürürdü...

Doğa Aptioğlu- Yaş 8

- Oha, ananneye bak... Vampir dövmeye götürüldün mü hiç anne, ehe...

- Oha deme kız anneanneye. Yufkacık yüreği vardı pamuğumun, kimselere kıyamazdı. Mecburen, "bize de dönerler hafazanallah" diyerekten hepimizi toplayıp da lince giderkene kulağıma eğilip "şakacıktan kız, şaka bunlar" der, kendisi de eli boş görünmesin gibisine ufacık, minnak taşları alıp atıyomuş gibi yapardı. Hiç unutmam, "Cinli Kadirye" adında az akıldan eksik bi kadıncağıza "Geceleri evine Rus kozmonot alıyomuş" şaiyası yüzünden, köy kaavesinden bir linç kalabalığı toplandıydı. Anacım, biliyo tabi; herifçilerin kim bilir ne dertleri var: evine mi göz koydular, ineğini mi istiyolar, onu bahane edip yangın yakacaklar da dumanının altında başka iş mi tutacaklar. Biliyo da ne çare. Abimgille bana top yapılmış eski çoraplar verip "Alın lan, bunları koyun cebinize, ille taşa tutarlarsa, siz bunları atarsınız. Günah elin garibine. Dibimden ayrılmayın, ses etmeyin çakallara yoksa bize de sıçrar kaltabanlar" dediydi. Bu işler böyle Sıdıka. O yüzden ufak da olsa bi şey atıcan illa.

- Olmaz... Yok öyle "bana dokunmayan yılan bin yaşasın".Tam tersi "susma bitsin" denmediği için oluyo bütün bunlar...

- Bak şimdi, üç saat boşa mı konuştum kız ben gerizekalı. Ver diyorum şu telefonu, valla yakın mesafeden terliği kafana ekleştirdiğim gibi ağzını burnunu uyuştururum, cadaloz! Susma bitsinmiş de bilmemneymiş...

- Eveeet, dönüp dolaşıp terlikle biten bir maceramızın daha sonuna geldiiik. Aha... O ne be? Ne fırlatıyosun insana? Ne... Nedir bunlar?

- Patik Sıdıka... Bebek terliği... Minik...

Toksik İlişkiler

Organik Kız Kurusu

"Sex and the City" dizisi New York'ta yaşadığım dönem benim gibi bekar tüm kız arkadaşlarımın yaşamak istediği hayatın ekrana taşınmış haliydi. Herkesin kendine model olarak alabileceği çeşitli kadın karakterler vardı, ben de kendime hep başroldeki umutsuz romantik Carrie'yi uygun görürdüm. Mütamadiyen koca arıyorsanız Charlotte, kariyer odaklıysanız Miranda, hedonist bir cinsel yaşamınız var ise de Samantha'ya özenirdiniz. Yıllar içinde feminizme bakış açım geliştikçe bu dizide bize sunulan karakterler ve hikayelerin aslında kadınları güçlendirmekten çok ne kadar kendilerini sorgular hale getirdiklerini anladım. Meğer biz post-feminist akım içinde kapitalizmin bize uygun gördüğü parayı harcadıkça özgürleşmeyle karşı karşıyaymışız, üstüne de Carrie'nin büyük aşk dediği Mr. Big tam anlamıyla toksik bir bay yanlışmış.

Kapitalizmin bize dayattığı feminizm diyorum çünkü tüm karakterler sürekli Manolo Blahnik, Christian Louboutin veya Jimmy Choo gibi markaların stiletto topuklarıyla New York'un bir köşesinden diğerine zıplamaktaydılar. O dönem 20'li yaşlarında bir kadın için bu ayakkabılar bazen bir aylık maaşın yarısı olabileceği için yemeyip içmeyip bu ayakkabıları alırdık, sonra da yarım saat giydikten sonra ayaklarımız şişerdi, özel günler için bir kenara koyardık. Dizi bizi özgürleştirmek adı altında bir güzel fakirleştirdi. İşte medyada bize güçlü kadın diye sundukları kadınların yarattığı yan etki – onlar gibi güçlü, seksi ve çekici olmaya çalışırken bir güzel beş parasız giymediğimiz stiletto ayakkabılarla kaldık.

Bu ay yazmak istediğim konu sadece post-feminist akımın kapitalizm ile bizi uyutması değil. Madem aşk ayı Şubat, benim odaklanmak istediğim nokta Carrie'nin büyük aşkı Mr. Big – ya da hemen her heteroseksüel kadının hayatına en az bir defa giren alfa toksik erkek modeli. Kimden bahsettiğimi gayet iyi bildiğinizi düşünüyorum çünkü bekarlar piyasası bu modellerle kaynıyor. 40'lı yaşlarında bekar olan her kadının hayatına en az bir numune Mr. Big girmiştir diye düşünüyorum. Sosyal statüsü tepede olan, para, güç ve görüntü olarak zirvede asla ulaşamayacağımızı düşündüğümüz bir erkek modeli. Hayatımız boyunca etrafımızdaki sistem bizlere bu adamları hep nihai hedef olarak gösterdi ve aynı sistem bizlere kendimizi hep sorgulayarak onlara layık olmadığımızı da sinsice bilinçaltımıza yerleştirdi. Tıpkı Yasak Elma'daki Yıldız gibi bu sistemin içinde döndük durduk.

Sex and the City dizisi neredeyse 20 yıllık bir aradan sonra geçenlerde tekrar ekranlara "And Just Like That..." adı altında döndü. Mr. Big Carrie ile dizinin film versiyonunda tıpkı Yeşilçam sonu gibi nikah kıymıştı, ancak yeni dizide Mr. Big ilk bölümden itibaren sizlere ömür olunca bu toksik ilişkinin de sonuna geldik. Zaten Mr. Big'i canlandıran Chris Noth'un gerçek hayatta kendisine yapılan cinsel taciz suçlamalarıyla başı dertte, dizideki kadın oyuncular bile şikayetçi cesur kadınların arkasındayız desteğini çıkınca Noth'u gerçek anlamıyla rahmete kavuşturdular.

Sevgililer Günü vesilesiyle tam bir kız kurusu ruhuyla Mr. Big gibi adamların toksikliklerini ifşa etmek istiyorum, çünkü bu diziyi yıllar sonra izlediğimde artık Carrie aşkına kavuştu diye sevinmiyorum, yaşadıklarına baktıkça "biz neler çekmişiz, niye çekmişiz, Carrie bacım koş kurtar kendini" diye haykırmak istiyorum.

Öncelikle dizinin çoğunda Mr. Big bir türlü ilişki yaşamak konusunda net olamıyor, ilginç olanı sadece Carrie ile olan ilişkisinde net değil çünkü bir ara başka bir kadınla tanışıp anında evlenmeye karar veriyor. Hiç başınıza geldi mi bilmiyorum, "ay henüz ilişkiye hazır değilim" dedikten 10 dakika sonra hayatının aşkıyla tanıştığını iddia edip evlenen bu tür adamlar çoğumuzun hayatından bir kere geçmiştir. Bu tür ilişkilerde sürekli kafası karışık ve değersizleştirilmiş bir şekilde bir ilişkinin içinde çırpınan ve herhangi bir konuda da "ay ağzımızın tadı kaçmasın" diye sessiz kalan biri olma ihtimaliniz çok yüksek. Carrie karakterini de yıllarca bu durumda izledik.

> *"Hiç başınıza geldi mi bilmiyorum, "ay henüz ilişkiye hazır değilim" dedikten 10 dakika sonra hayatının aşkıyla tanıştığını iddia edip evlenen bu tür adamlar çoğumuzun hayatından bir kere geçmiştir."*

Bir de tabii sürekli sanki epik bir aşk varmış, bunun için kadının acı çekmesi gerekiyormuş gibi bir bakış açısı yaratılıyor. Yok arkadaşlar böyle epik aşklar, hele sürünecekseniz hiç yok ve böyle güçlü gördüğümüz kadın karakterlerin de bu şekilde süründüğünü görünce sanki bizim de sürünmemiz gerekirmiş gibi bir inanç doğuyor. Medyadaki kadın imajları ve karakterleri bu yüzden çok önemli. Yazmayın böyle ezik karakterleri, çünkü aşk sürekli bir tarafın acı çektiği bir şey değildir.

Mr. Big hıyarı gibi karakterler aynı zamanda sürekli belirsizlik içinde bırakan erkeklere yeterince yapışırsanız sizi bir gün sevip evlenebileceklerini söylüyor. Sanki toksik bir adamdan iyi bir eş olacakmış gibi, bu hikaye Amerikan dizisi de olsa, yerli dizi de olsa ısıtılıp ısıtılıp temcit pilavı gibi önümüze konuyor. İnsanlar değişmez bacılar, kötü bir sevgiliden kötü bir eş olur. Böyle bir adamla evlilik de başarı değil zulümdür.

Sex and the City gibi dizilerin belki de verdikleri en büyük zararlardan bir tanesi sağlıksız ilişkileri kabul edilebilir hale getirmek. Carrie'ye bakıyorsunuz, ayakları üzerinde duran, para kazanan, özgür, eğitimli bir kadın ama konu Big olunca her tavizi vermeye hazır. Eee, Carrie yapıyorsa, ben de yapayım, demek ki sabırla bekleyenin işi olur diyorsunuz. Ve fakat olmuyor, boşuna beklemeyin...

Belli ki dizinin yapımcıları yarattıkları toksik ilişkinin ne kadar zararlı olduğunu anlamış ki yeni sürümünde Mr. Big'in cenazesine katılanlardan biri "bir tek ben mi bu adamın bu kadına ne kadar kötü davrandığını hatırlıyorum" diyor – alın size hepimizin sesi. Unutmak mümkün mü?

Bu Sevgililer Günü aşkı kutlarken, lütfen gerçek aşk ile toksik ilişkilerin bize kısa süre yaşattığı haz, uzun süre yaşattığı zarar ilişkilerini iyi düşünelim...

BAYAN YANI
2022-02-ŞUBAT
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50
FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

SORGULAYAN HELEN

Ramize Erer

EX'TEN TANELER

- **EX**'ler bütün sınırları zorlayarak seninle sevgili olurlar, evlenirler ve aldatıp, şiddet uygulayıp bütün sinirlerini zıplatıp boşanırlar.
- İlk aşkım değildi, ama İlk **EX**'im oldu…
- Limiti biten bir Sevgili, internet, gaz, elektrik, su, para gibi şeylerin keyfini süremezsin, sadece sayacını izlersin, **"ne zaman bitecek, EX olacak Acaba?"** diye…
- Her yıl, **yeni** olarak başlıyor, nihayetinde her durumda **yenik** çıktığımız, bir **EX** yıl olarak bitiyor.
- Mesela, üstünde yemek, çay kaynayan soban varsa, gaz parasını düşünmeden radyatörü rahatlıkla yakabiliyorsan, kışlık süper montun, botların varsa kış mevsimini seversin gibidir bütün **Sevgiler** ve **Sevgililikler**.
- Bitmiş bir **EX** ilişkiden daha kötüsü, yarım kalmış bir **EX** ilişkidir …
- **Ex'ten Trik Meseleler;** Vicdan kuş tüyü bir yastıktır…
- **EX**'ten boşanmanın en güzel yanı, kocasız bir koca eviymiş, Baba'yı kaybetmenin en kötü yanı ise Babasız bir Baba evi imiş meğer.
- Öyle bir demdeyiz ki, zaman insanı yaman, **EX**'i azman yapıyor.
- Bütün özel günlerde sadece kendisine hediye alan **EX**'in **"1 alana 1 bedava"** ları ile ömür geçirdiğim, Promosyon bir hayatım vardı.
- **EX**' sinirinden sonra terapi diye ördüğüm kazaklar, şallar, patikler, kombi zırh anlayışıyla 5-6 kat giyerek nasıl da işe yaradı Eksi Derecelerinde altındaki havalarda.
- Kendi kendime konuşmayı aşmışım ve kendi kendime not yazmışım. Madem ki böyle kendini etkileyebilme gibi bir yetiye sahipsen, **EX** kötü anıları kafanın içinde büyütme, **EX**'siz iyi anıları kafanda büyüt bari.
- Soğuktan ev içinde, 5 kat çorap giyiyorum, ayağım 35'den, 39 - 40 numaraya çıkıyor. Evde işe yaramaz **EX** koca terliklerini giyiyorum. **"Seneye de giysin"** diye çocuğa alınan ayakkabı zihniyeti gibi.
- Kim ölse duysam, Babam aklıma geliyor üzülüyorum, kim eşinden boşansa, sevgilisinden ayrılsa duysam, **EX** aklıma geliyor seviniyorum.
- **EX**' ve Ölüm, normalde korkunç bir şey, **"aman canın sağ olsun, sana bir şey olmasın,"** dediğin, ama yakının öldüğünde, canından can gittiğinde normal karşılaman, güzel bir şey olduğuna inanmak zorunda olduğun, istemediğin, ama istemek zorunda kalınan acı, karmaşık bir duygudur..
- Bir **EX**, elin damacana sucusu kadar olamadı. **"Abla çıkmaz şimdi"** diye su yolladığı elemanla 2 ekmek yollamış. İnanılmaz, insanın anası, kardeşi, arkadaşı bu kadar tanıyamaz insanı.. Devre dışı kalan havaalanında yolcuların yatmaları için döşek amaçlı karton kutu dağıtma hizmeti ile kıyaslanamaz tabi.
- **EX** hariç herkesle can ciğer kuzu sarması olabilecek kankalığa sahibim…
- Yalnızlık geçim kaynağıdır, **EX** birliktelik şiddetli geçimsizlik..
- Bir **EX** nefret, bin nefret getirir. Bir **EX**' den nefret edersin, o konuyla ilgili bin kişiyi de **EX** nefretden sayarsın yani…
- Hem aldatılıp hem üzerine para vererek terk edilen yegâne kadınlığım, giderayak **EX**'e bir kere daha aldanmış olmaktan başka ne olabilirdi ki **Acaba?**
- **"5 harcayıp, 20 harcadım diyerek kocandan para biriktireceksin"** diyen komşumun Arnavut gelinini dinlemediğim için şu gün olmuş, hâlâ çok kafama vuruyorum. **EX**'in alışveriş listemi çalıp alışveriş yapmasını jest sanıyordum ya, çok geç anlıyorum ki elime para vermemek içinmiş bütün bu çabası…
- **EX** bir şeye üzülüyorsun, korkuyorsun, sonrasında da üzüldüğüne, korktuğuna daha da üzülüyorsun, korkuyorsun. Tam bir **Zincirleme Korku** ve **Üzüntü Zinciri**.

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com **Raziye İçoğlu**

PAPARAZZİYE Gündem-Link

Dünya Donuyor Sen Ne Dersen De, İnsanlar Dönüyor, Zamlar Doluyor Fark Etmesen De…

● Nostaljik bir türk filmi izliyorum, bir elimde kalem, bir elimde çay, pencerede kar. **"Keder sanatın ruhudur"** diye bir replik çarpıyor kulağıma. Kendimde var olan yoğun kederimin sanatıma işlemediğini görmekteyim aylardır. Sokağımdaki bank üzerine yapılmış kardan adamları, aslında adam sanılan kardan bazı objeleri görüyorum tam da bu anda. Halbuki kederimiz de fazlasıyla var. Hepimiz kederliyiz. Ama eksik olan hangisi sanat mı, ruh mu? 1891, 1900 yıllarında kar Layd ve ailesi yapılmış mesela. Heykel niteliğinde, hiç istemezsin erisin yok olsun. O zamanın Leydileri, baronları, şövalyeleri, kendilerini gördükleri gibi kardan kişiler yapmışlar. Şimdilere bakarsak hepimiz bu ucube kardan objeler gibi mi görünüyoruz, yoksa keder mi, sanat mı, ruh mu eksik bizim çağımızda **Acaba?**

● Dolar pahalı ama marketlerdeki her şey dolardan daha pahalı.

● Dolar değil de, dolap erzak ve dipfriz stoğu yapmalıydım. Çok daha prim getiriyor. Buzluktan günün kurundan bozdurduğum donmuş yiyecekler, bedava promosyon gibi gelecekti…

● Sonu gelemeyen şiddetli zamlarla işbirliği yapmışçasına hava çok soğuk, **Parasal iklim** hakimiyetiyle, evlerimiz o kadar buz damı gibi ki, uyursak öleceğiz. Fatura kabartmak zaten tamamen harakiri.

● Kümesli evlerde, **"Fakirin evinde tavuk pişiyorsa, ya tavuk hastadır, ya fakir hastadır.. "** eskiden tavuk pahalıyken söylenen bir atasözü, şu an geçerliğini söylendiği çağdan daha da fazlasıyle yorumluyor…

● Yazlık **karasal iklim**li bölgelere, **parasal iklim**den kaçarak kışın gidiyorlar artık, tam bir göçmen kuş anlayışı ile…

● Moda da geri dönüşün anlaşılır bir yanı var da, şimdilerde fakirlikte, kıtlıkta geri dönüşümler içindeyiz. Dedemin duygulanarak anlattığı, şeker yok diye üzümle çay içtiği kıtlık günleri daha zenginlikmiş meğer…

● Bana borç verme, borç vermeyi öğret..

● Zamları yapanlar, **"bize yaptıran Allah'tır"** diyorlar. Şeytana uymayı aşmışız artık. Sizi gidi **Zam Şeytanı** sizi. Şeytana uyarak olanlar hangi kategoriydi **Acaba?**

● İlgili bakan, fatura zamları için, **"Deneme yapacağız, 1 sene, kim ne kademe harcıyor?"** demiş. Paha biçilemez bir kobaylık, hem kobayız, hem çok para ödüyoruz.

● Yine aile hekimime, her gidişimde, tek kişiye, tek kişilik bir gösteri izler gibiyim. **"Sen Allah mısın? Sen Baban için ne yapabilirsin ki? Sus kız, bi dinle! Bak sen kadere inanıyor musun? Kader iki türlüdür, Mutlak kader, Muallak kader. Mutlak kaderi değiştiremezsin. Adamın eceli gelmiştir, mesela kafasına kiremit düşer, bahane olur, ölür. Muallak kader mesela adam ittir, kopuktur, doğru yolu bulur. İşte bu muallak kaderdir, değişir…"** Hakikaten de aileden biri gibi bir şeyler anlatıyor. Ailesel sorunlara aileden biri gibi yaklaşıyor. İnsan ilacı falan bırakıyor, iyileşmek zorunda kalıyor çabucak. İlkokulda dersler böyle anlatılsa bir daha da unutulmaz, okulun bağımlısı olursun ömür boyu.

● Yazın rahatsız eden, çay makinesi, masa lambası, bilgisayar ısısına kışın öyle bir muhtaç oluyorsun ki…

● **Herkesin empatisi vücut ısısı kadardır.** Sokakta yaşayan canlıları düşünürsen, hissedilen eksi -5 derece ısıdaki evin, sayki kombiyi köklemişin hissi verebiliyor yani.

● Sosyal medyalarınızda, yanan bir soba, şömine fotosu paylaşın, psikolojikman ısıtıyor resmen. Psikolojimizi bunlara harcamaktan esas derdimizi iyileştiremiyoruz ki.

● Market rafında oturan kedi ile göz göze geldiğim anda, bana öyle bir baktı ki **"sakın beni gördüğünü, arkanda dolabı düzelten o yelekli adama söyleme"** dedi resmen. Ve o sırada marketçi **"defalarca kovduk gitmiyor"** diye kendi kendine konuşuyordu. Harici ve dahili hiç bir elemanın ilişkisine karışmadan marketten çıkış yaptım.

● Her zaman evde devre dışı kalmak favorilerim arasındadır, ama, açlık sınırının, soğuk sınırının zorlandığı şu günlerde sokaklara açılmak zorundaymışım gibi. Yapman gereken diyeti yapamamak gibi, bırakman gereken sigarayı bırakamamak gibi, ödeyecek paran yokken borç almak gibi…

● Tarihte taş devrindeki tablet yazıtları gibi sokakta, otobüste, metroda, trende, herkesin elinde bir tablet. Görüntü çizgisel olarak Duvar Resmi olsa, Çağlar sonrakilere böyle ilkel çağ gibi bir kanıt olabilir mesela. Ve belki de o çağ, bu çağdır.

Bütün Kızlar Bebekleştik, Bebeklendik…

Bir hafta sonu LeMan Kültür'de Bebek Yapım Atölyesi etkinliği oluşturuldu. Şayet, ben de etkinleşerek, bebek yapabilmeyi öğrenebilirsem, biricik kızçe yeğenime onunla oyuncak yapma sözümü tutmuş olacaktım. Çok büyük bir hırsla bebek yapmayı öğrenmek isteyenler, az öncesinde hayranı olduğunu söylediği Ramize Erer ile konuşuyorum diye bebek yapmayı anlayamayacağını sanan, **"Susar mısınız? biraz"** diye anne gibi kızan, ArzununBebekleri Eğitmeni'ne **"öğretmenim"** diye hitap eden, başka illerden etkinleşmeye gelen, ilk dakikada yapamayacağı hissine kapılıp çıkmak isteyen, yaptığı bebeğe **"bir şeye benzememiş"** diyen kocaları kapı önünde bekleyen kadınlar vardı mesela. Kadınların bir yapım atölyesi için toplaşmaları BayanYanı' na çok yakışan bir etkinlikti esasen. Herkesin ki aynı malzeme ama 8 - 10 tane farklı suratta bebekler vardı etkinlik gününün sonunda. Aslında buradaki başrol bir kadın ve kadın yanımın yeteneği söz konusu. Öncelikle çocuklarının doğal oyuncaklarla oynaması fikrinden yola çıkarak bebekler yapmaya başlanmış. Her şeyini kendisi yapıp para kazanamayan bir aileden gelen genim olunca, zevkle yaptığı işten para da kazanan bir aileyi görmek bana göre enteresandı. Kadın yanımın pratik, zevkli zekası, mesleki icatçılığı, yüksek anlayışı, pozitifliliği hayran olunmayacak gibi değil. Ve elle şekillendirilerek kurumaya bırakılan yumuşak, Bebek Modelleme Hamurunu icat eden de girişimci başka bir ev kadını imiş. Güzel bir kıskançlık hissediyor insan, hele de bir seramikçi, bir terzi olarak bebek yapmayı beceremeyişimde mesleklerimden utandım… Uyumadan, yorulmadan gece, gündüz bebekler yapan bir kadın vardı karşımda. Tüp bebek merkezleri bile böyle çalışamaz.. İtinalı, seri, orijinal, farklı tiplerde, farklı karakterlerde bebekler. Neredeyse **"inanın gerçek bebek yapmak çok daha kolaydır"** diyesi geliyor insanın.

"arzuhalizm"

Fatima Yıldız Erkan

"30 derece dururken 5 dereceyi neden sever insan...?"

"Sayın ödem! Çık artık hayatımdan..."

"Rüzgarlı havada fön çektirmek bizim neyimize..."

"Sayın bakan, acil yaz tatili tuşuna basar mısınız...?"

fatimayildizerkan@gmail.com

Hacim

Feyhan Güver

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

LATİN AMERİKA MİLENYUM SOLU
Gabriel Boric Zaferi ve Şili'nin Yeni Devrimi

Salvador Allende'nin başkanlık sarayı **La Moneda**'dan cunta tarafından çıkarılırken çekilen son fotoğrafını herkes bilir. Bir dönemin, bir jenerasyonun ve bir akımın tüm dünyadaki sembol fotoğraflarından biri olmuştur o fotoğraf. Salvador Allende, yani seçimle başa gelen dünyanın ilk sosyalist lideri, Amerikan destekli **Augusto Pinochet** darbesiyle alaşağı edilmiş ve öldürülmüştür. Başkan kurşun yarasıyla hayata veda ederken, Şili halkı ise işkencehaneye çevrilen stadyumlarda, spor salonlarında, devlet dairelerinin rutubetli bodrum katlarında işkence görmektedir sosyalist bir lidere oy verme cüretini gösterdikleri için.

Anarşist yazar **Emma Goldman**'ın dillere pelesenk olan ve sosyal medyada her fırsatta paylaşılıp duran sözünü hatırlayalım; "oy vermek bir şeyleri değiştirseydi yasaklanırdı" der Goldman. Yasaklanamadığı durumlarda ise, askeri darbe bir devrim sibobu olarak devreye girdi tüm dünyada. Seçimler yasaklanamadı, ama sonucu geçersiz sayıldı. "Bu ne cüret!" dedi uluslararası sermaye, "Siz ne hakla bizim size biçtiğimiz kaderi yaşamayı reddediyorsunuz?"

Latin Amerika, darbeler tarihinden sayısız kereler nasibini almış, defalarca seçimleri emperyal güçlerce küçümsenmiş, doğrudan müdahalelerle ülkelerin yönü değiştirilmeye çalışılmış, defalarca darbelerle alaşağı edilmiş ve defalarca küllerinden doğmuş bir kıta. Çünkü su akıp yolunu buluyor. Çünkü su, soldan akmak istiyorsa, buna cuntanın kudretli güçleri bile set olamıyor. Bunun son örneği de Şili.

Latin Amerika, 2022 yılına Şili'den gelen umut verici bir haberle girdi. 35 yaşındaki genç politikacı **Gabriel Boric**, seçimleri kazanmıştı. Bu tek başına Boric'in zaferi değildi kuşkusuz. Dip dalgasının karaya vurmasının sonucuydu. Ocak ayında ise bir diğer haber salladı dünyayı, Boric'in bakanlar kurulunun yaş ortalaması 49'du ve 24 bakanın 14'ü kadındı. Üstelik bakanlar arasında **LGBT** bireyler de vardı. O kadın bakanlardan biri örneğin Salvador Allende'nin torunu **Maya Fernandez**. Fernandez, hem de savunma bakanı oldu. Yani ordunun başındaki isim. İçişleri Bakanı, 35 yaşındaki **Izkia Siches** oldu. **Şili Tabipler Birliği Başkanı** da olan Siches, ülkenin ilk kadın içişleri bakanı ve iç işlerini doktor hassasiyetiyle yönetmeyi planlıyor. Hükümet sözcülüğünü Boric gibi öğrenci liderliğinden gelen ve 2000'li yıllarda Şili'yi sallayan öğrenci eylemlerine önderlik etmiş **Camila Vallejo** üstlendi. Vallejo, 2013'ten beri Komunist Partili bir milletvekili.

Şili, 2000'lerde dibi görmüş, ekonomik kriz ve neo-liberal politikalarla ezildikçe ezilmiş, tüm üniversiteleri özelleştirilme tehlikesi atlatmış, bunun sonucunda öğrenci hareketleri ülkeyi

yangın yerine çevirmişti. Vallejo'nun tek bir çağrısı ile genel greve gitmiş, ülkede hayatı durdurmuş bir halk yaşıyor Şili'de. Son seçimde oyunu gencecik insanlara vermiş, yenilenmeye ve değişime cesaretle yürüdüğünü tüm dünyaya göstermiş bir halk. Defalarca müdahale etsen de kendi kaderimi çizeceğim diyen bir halk.

30'lu yaşlarındaki insanların işyerlerinde yönetici bile yapılmadığı bir ülkeden bakıp bu büyük değişimi anlamak kolay değil elbette. Biz 30'lu yaşlardaki bireylere dükkan teslim etmezken Latin Amerikalılar ülke yönetimini teslim ediyor. 70'li yıllarda sosyalist bir hükümet seçmek ne kadar devrimci bir eylemse, günümüzde çoğu 30'larının ilk yarısını yaşayan bolca kadın ve genç politikacıdan oluşan bir hükümeti seçmek de en az o kadar devrimci bir eylemdir. Ve bu cesaret, eninde sonunda dünyayı değiştirecektir.

Latin Amerika'da Yeniden Esen Sol Rüzgarlar

Şili, yoz bir coğrafyanın ortasında kardelen gibi tek başına açmış bir çiçek değil. Latin Amerika, tarihi boyunca onlarca sol harekete ve sol hükümete ev sahipliği yaptı. 1990'ları popülist sağ hükümetlere meylederek tamamladıktan sonra, 2000'lerden beri köklerine dönüyor. Sol, Latin Amerika'da yeniden yükselişte. Özellikle 2000 – 2010 arasında gelişen bu yükselişe "**The Pink Tide**" (Pembe Akıntı) adı verildi. 2010'dan sonra bazı Latin Amerika ülkeleri yeniden popülizmin pençesine düşmüş olsa da

2020'ler Latin Amerika'da sol akıntıların yeniden nehrin yönünü belirleyeceğini ortaya koyar gelişmelerle başladı.

2021'de **Honduras**'ta seçimleri **Xiomara Castro** kazandı. Ülkenin ilk kadın başkanı da olan Castro, darbeden sonra başa gelen sağ hükümetin iktidarını sonlandıran isim. Ve doğruyu söylemek gerekirse Orta Amerika'da bir kadın başkan görmek oldukça şaşırtıcı. Ama bu noktada Castro'nun eşinden de bahsetmek gerekiyor. Castro'nun eşi **Manuel Zelaya** 2005'te halkçı cepheden başkan seçilmiş, ancak Amerikan destekli darbe sonrası ülkeyi terk etmek zorunda kalmıştı. Ondan on beş yıl sonra Xiomara Castro, narko-diktatörlüğü sonlandırmak ve yolsuzlukları bitirme sözü ile seçildi ve Honduras'ta belli belirsiz bir feminizm rüzgarı esmeye başladı.

Aslında Manuel Zelaya, **Hugo Chavez**'in başlattığı, **Evo Morales** ve **Rafael Correa** gibi diğer sol kanat politikacılar tarafından devam ettirilen bir tür "**maço-sol**"un bir parçasıydı. Bu erkek liderler, ekonomi politikaları bakımından sol bir görüşü benimsiyor, eşitliğe ve paylaşıma dayalı bir düzen vadediyor, ancak günlük hayatta Latin Amerika'nın maço erkek kültürüne hiç dokunmuyor, hatta destekliyordu. Neyse ki bu dalga, Uruguay, Şili ve Arjantin'den gelen öğrenci hareketlerinin yenilikçi, genç ve cinsiyet eşitlikçi seli ile yıkıldı. Latin Amerika'nın "pembe dalga"sı bu sefer gerçekten de pembeydi işte! Latin Amerika'da şimdi daha az maço ve daha az erkek egemen bir politika yükseliyordu. Bu yeni dalga için "**Millennial Left**" tabirinin kullanılmaya başlandığını görüyorum, yani "**milenyum sol**"u. Aslında son derece doğru bir isimlendirme, öyle değil mi?

Arjantin'de 2019'da **Frente de Todos** (Herkesin Cephesi ya da Halk Cephesi) ittifakının lideri **Alberto Ángel Fernández** başkan seçildi. Merkezci Peronistlerin, sol ve komünist partilerin de yer aldığı bu cepheden seçilen Fernández, bundan 20 – 30 yıl önceki Peronistlerin yaptığı gibi maçovari bir popülizme açıktan meyil edemiyor. Zira Arjantin'in yeni jenerasyonu buna tahammül göstermediği gibi izin de vermiyor.

Peru'da başkan koyu sol Marxist - Leninist parti **Perú Libre**'nin adayı 51 yaşındaki **Pedro Castillo** oldu 2021'de. Köylü bir aileden gelen ve öğretmenlik yaptığı dönemde öğretmen eylemlerine de önderlik etmiş Castillo, Peru'nun gelenekçi solu ve Güney Amerika'nın yeni solu arasında bir denge kurmaya çalışıyor. Köylü şapkasını başından hiç eksik etmiyor, ancak kıyafetlerini şehirli, modern ve genç nesle hitap edecek kombinlerden seçiyor. Üstelik gelenekçi dilini dizginlemeye çalışıyor konuşmalarında.

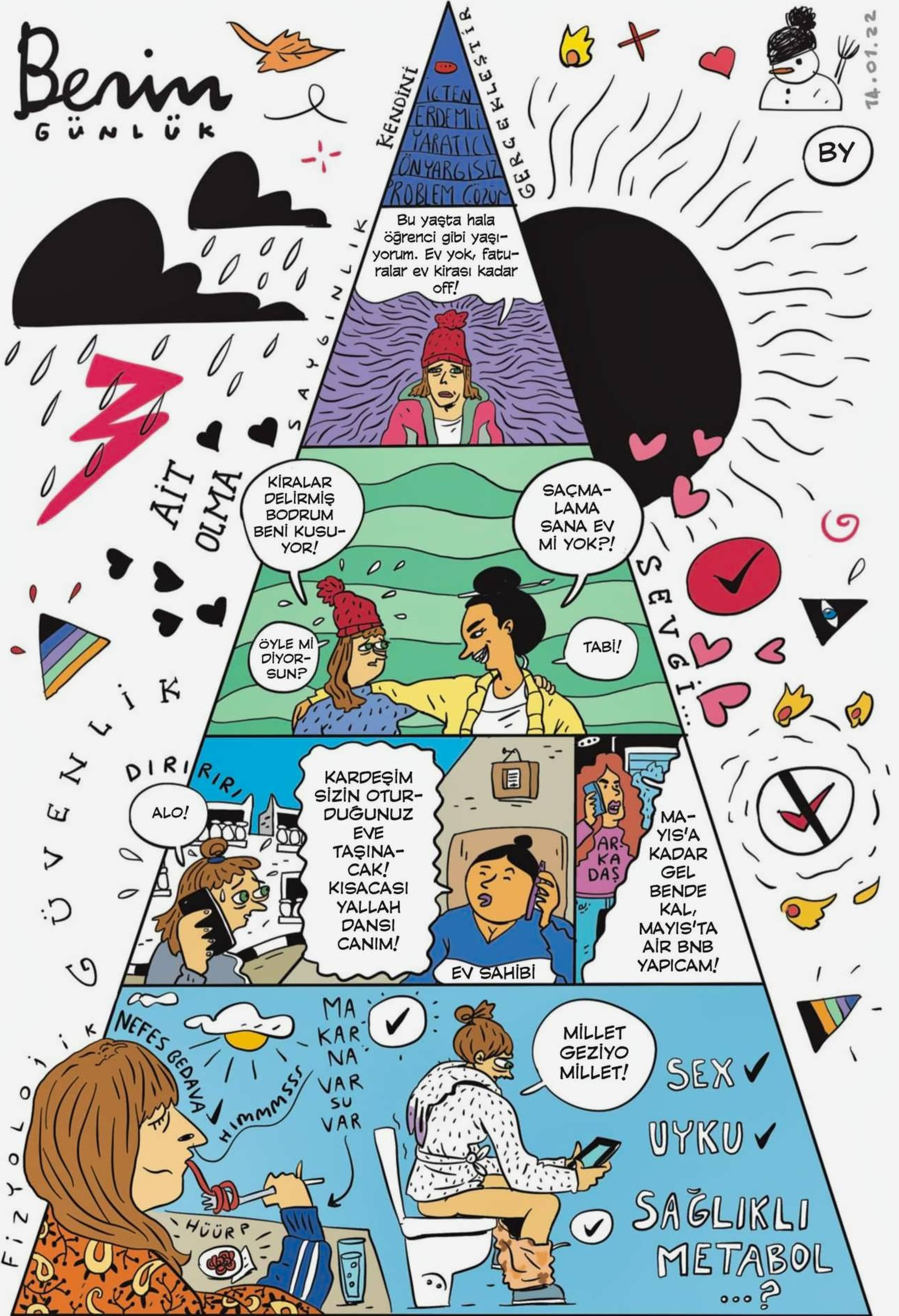
Şu sıralar **José Mujica**'nın ülkesi **Uruguay**'da merkez sağdan bir lider var koltukta. **Luis Alberto Lacalle Pou**. Ancak o bile sağcılığını açık ve baskın bir maço kültürle yaşayamıyor. Çünkü Latin Amerika'da yeni trend çok daha cinsiyet eşitlikçi ve çok daha "**feminen**"!

Öğrenci hareketleri, kadın özgürlüğü hareketleri, LGBT örgütlenmeleri, kürtaj hareketleri; dans içeren eylemleri, sokak sanatı ve protest müzikle beraber alt kültürden üst kül-

türe dalga dalga yayıldı. İstikrarlı direniş, sonunda meyvelerini verdi. Bu sebeple Güney Amerika'nın sağcı liderleri bile daha şehirli, daha modern ve daha özgürlüklerden yana gibi bir pozisyon almak zorunda kaldılar. Bırakın sağcı liderleri eski tip solcu liderlerin bile önünde duramadığı, köhneleşmiş ve eski moda politikaları kuralları yasaları reddeden yepyeni, pespembe, dipten gelen, milenyuma yakışır bir sol çünkü bu. Sağcı politikacılara kürtajı yasallaştıran kanunlar geçirten, yaşlı politikacıların kırk yıllık muhafazakar ilkelerini bir kalemde silip atan, eski tip maço sola LGBT hareketi benimseten, kangrene dönmüş merkez sol – sermaye göbek bağını hiçe sayan, özelleştirmelere karşı, fırsat eşitliğini ve eğitim hakkını savunan genç, dinamik ve yenilikçi bir sol. Milenyum gibi sol. Milenyum sol, devrim gibi devrim yapıyor işte!

Benim
GÜNLÜK
14.01.22
BY
KENDİNİ GERÇEKLEŞTİR
İÇTEN
ERDEMLİ
YARATICI
ÖNYARGISIZ
PROBLEM ÇÖZÜM
SAYGINLIK
Bu yaşta hala öğrenci gibi yaşıyorum. Ev yok, faturalar ev kirası kadar off!
AİT OLMA
KİRALAR DELİRMİŞ BODRUM BENİ KUSUYOR!
SAÇMALAMA SANA EV Mİ YOK?!
ÖYLE Mİ DİYORSUN?
TABİ!
SEVGİ...
GÜVENLİK
DIRIRIRIRI
ALO!
KARDEŞİM SİZİN OTURDUĞUNUZ EVE TAŞINACAK! KISACASI YALLAH DANSI CANIM!
EV SAHİBİ
ARKADAŞ
MAYIS'A KADAR GEL BENDE KAL, MAYIS'TA AİR BNB YAPICAM!
FİZYOLOJİK
NEFES BEDAVA
HIMMMSSS
MAKARNA VAR SU VAR
HÜÜRP
MİLLET GEZİYO MİLLET!
SEX
UYKU
SAĞLIKLI METABOL ...?

ŞAHANE "OM" SAHİL MANZARALI VE KÖTÜ KOMŞULU EVİMDEN TAŞINIRKEN NEREYE GİDECEĞİMİ BİLEMEDİĞİMDEN, MİNİMALİZE OLUP EŞYALARIMIN Bİ ÇOCUĞUNU BIRAKTIM. KALANINI DA BİR ODAYA YERLEŞTİRDİM. UZAYA GÖNDERİLMİŞ BİR ROKET GİBİYİM, KAPSÜLLERİMİ BIRAKIP FEZAYA YÜKSELİYORUM!.

HER TAŞINMADA AÇAN ÇİÇEĞİMİ DE BIRAKTIM. AMA BU GÜZELİ BIRAKAMAZDIM!

TEMİZLER

KİRLİLER

ALDIĞIM HER BROSİT!

ÇEYİZ

KAĞIT ÜZERİ ORJİNALLER

CETİNKA

MAOV ...

MAOV ...

MAOV ...

ÇİPİTY

VENÜS

RUTUBETTEN PAMUKLANIP HAMUR OLMUŞ! 10 YILLIK GÜNLÜKLERİMİ KİMSE Bİ ŞEKİLDE OKUMASIN DİYE YIRTIP YIRTIP ATARKEN YİNE ŞAHANE BİR GÜN BATIMI VARDI. DIŞARDAN EVSİZ GİBİ GÖRÜNSEM DE İÇERDEN GEÇMİŞİNDEN KURTULMUŞ, RAHAT-LAMIŞ BİR EVSİZDİM.

BİT.

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

SEVDAYI TAŞLARA YAZAYDIN

Ankara, 22 Aralık 2021

Kar, kış, kıyamet…

Belgesel sevdam kıpır kıpır kıpraştı…

Biz sadece papatya falına bakmaz bir de şarkılardan dilek tutardık. O dilek tutma peşimi bırakır mı? Salona yayılan kahve kokusu, damağımda kahve tadı, aç şansına ne belgeseli çıkarsa otur izle. Bir tek engerek yılanlarını izleme çünkü onlar öperken ısırır diye duymuştun...

Kar, kış, kıyamet, salgın, yokluk, yoksulluk demeden kadınlara dolanan engerek yılanları nasıl da çoğaldılar. Acaba ana karnında da bunlar kelep kelep mi yatıyordu…

Açtım televizyonu ki ne açayım bilim insanı Atakan Aksay'dan 'Taş Mektuplar' belgeseli, zevkle izlemeye koyuldum. Onun Anadolu'da aradığı tarihi köklerimizin izi beni aşk mektuplarına savurdu.

Ah okuduğum, tanık olduğum, dokunduğum, gözyaşımla ıslattığım aşk mektupları, Anadolu'nun kayalarına taşlarına yazılsa diye bir of çektim. "Bir of çeksem karşı ki dağlar yıkılır. Bugün posta günü canım sıkılır, canım sıkılır, "türküsü ansızın dilimden döküldü…

Yaşamda aşk ve sevgi sözcüklerini sakınan erkekler şiirlerde, mektuplarda nasıl da cesur ve cömert… Haksız da sayılmazlar. Aşk bu söyletir…

Nazım Hikmet, bir mektubunda kalbinin kızıl saçlı bacısı Piraye'sine nasıl da güzel yazmış:

"***Ben kendimin, her namuslu insan gibi yurtsever ve halkını sever olduğunu bildikten, bu hususta vicdanım rahatken, birkaç münferit yalan kusmuşlar umurumda değil. 20 Sene sonra, 50 sene sonra, birçoğunun adını bile unutacak Türk milleti… Hâlbuki bu millet var oldukça, yeryüzünde Türkçe'm konuşuldukça, ben bu dilin ve bu halkın en namuslu şiirlerini yazmış insan olarak yaşayacağım. Sen üzülme."***

Nazım Hikmet bu yıl hem de 120 yaşında anılıyor…

Kadınlara yazdığı en güzel şiirler de, mektuplar da aşkı tanımak isteyenlerin elinde, dilinde gönlünde geziyor. Bu şiirler, mektuplar taşlara yazılsaydı ne güzel olurdu.

Ya derdini taşlara fısıldayan halkın diyarı Diyarbakır'da doğan şair Ahmed Arif'in şiirleri, yazar Leyla Erbil'e yazdığı ölümsüz aşk mektupları kayalara, taşlara nakış nakış işlenseydi diye bir an hayıflandım…

Bakın Ahmed Arif, Leyla'sına neler yazmış:

"Böyle ne kırık ne de anlaşılmamış gitmek istemiyorum. Dostluğumuz ki korkunçtu. Ve yaşanmaya değer. Bugünkü feci haline rağmen, birbirimizi tanıma hususunda pahasız bir değerdir. (…) Ha, sürgüne gitmeden – bugünler – bir mektubunu alırsam, sevinmem diyemem elbet! Bu da laf mı, uçarım belki! Ama yazmasan ne diyeyim… Sevgide "vermek" vardır Leyla. Vermek. Ve bunu anlamak…"

İsyan çiçeği Asmin'e uzaklardan gelen mektup bir edebiyatçının ellerinden çıkmasa da özlem tütüyordu.

Çöl rüzgârları yüzünü yaksa da bir serinlikti. Çalıştığı şantiyede bir işçinin çektiği fotoğrafların arkasına yazılan mektup, otuz dokuz yılı geride bıraksa da sandıkta saklı sırlanıyor:

"Merhaba,

Nasılsın?

Ankara'da, Türkiye'de olduğun için iyi ve mutlu olmalısın. Burada önemli olaylardan biri postaneye gitmek, posta kutusuna bakmak... Memleketten gelen gazeteleri, dergileri, mektupları yoklamak. Bu arada karşılaşılan hemşerilerle dertleşmek, söyleşmek... Şu anda postanedeyim. Hemşerilerle karşılaştım. Birisi ayakta yüksekçe bir masaya yaslanmış, mektup okuyordu. Masanın üzerinde küçük bir radyo - teybi vardı. Diyarbakır Radyo İstasyonundan yayınlanan türkülerimizi dinliyordu. Yanına yaklaştım. Rahatsız etmeden dinlemeye başladım. Al sana çok güzel bir türkü: " Allı turnam bizim ele varırsan, şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle. Gülüm, gülüm ….." Arkasında inanılmaz güzellikte bir Ege türküsü: " Denizin dibinde demirden evler, Hatçem değil Asmin'im…."

Asmin'e, aşkını o yüksek kayalara yazaydın…

Gönülde iz bırakan o sözlerin kara, yağmura, doluya dayanır; dolular okşar, kar sarar, yağmur yıkardı...

Göç yollarında gördüğün her taşa, her kayaya o unutulmaz sözleri işleseydin. Mektuplarını açsam okusam, pelür kâğıtlara sarsam, ipek mendile koysam da sararıyor, soluyor.

Mektupları da beni de bırakıp göçtün bu dünyadan…

Bir mektuplar bir de pamuklara saran sevdan kaldı...

Kadına şiddetin yoğun günlerinden geçerken, taş yürekli insanların yaşamdan kopardığı kadınlar gözlerimin önüne geçti...

Dağlar, taşlar aşk mektubu olsa da şiddet gölge de kalsa diye düşledim…

HEY FAŞİST

Katina Karanikola

Kafanda beyin diye taşıdığın tarhana çorbası hayatı sana ve etrafındakilere zindan ediyor. Sen var ya sen covidten daha tehlikelisin. Yabancı düşmanlığı ve ırkçılık "kangren" gibi sarmış olmayan aklını. Gün geçmiyor ki yeni bir saldırı haberi gelmesin. Senden farklı olanlardan, mültecilerden, göçmenlerden vatanını ve toplumunu güya koruma gayretleri içindesin. Kendini kendinden koruyacak durumda değilsin ki. Sosyal medyada ırkçı, insanlık dışı yorumlarınla "öfkeli gençleri" galeyana getirmeyi başarıyorsun ama bir gün sende "öteki" olabileceğin hiç aklının ucundan geçmiyor değil mi? Geçemez çünkü aklın yok. Aptalsın, budalasın.

Hey sen, zavallı faşist! Yabancılardan nefret ediyorsun ama elinden düşmeyen telefon Kore malı, bindiğin veya düşlediğin araba Alman, içtiğin kahve Brezilya'dan geliyor. Şşşşşt faşist! Baksana bana, sandığın gibi değil vaziyetler. Göçmenler senin işini veya sosyal yardımını elinden almıyorlar, ülkene yük olmuyorlar. Senin asla yapamayacağın, sefil koşullarda çalışıyorlar çocuklarının rızkı için. Ayrıca sen bir korkaksın. Babanın koruyucu kucağıymış gibi maskelerin ve bayrakların altında saklanarak Suriyelilere, Afganlara, senden olmayanlara saldırıyorsun… Ülkelerine geri gidip savaşmalarını öneriyorsun. Sen savaşı nerede gördün ki! Nasıl olduğunu biliyor musun? Bombaların sesini duydun mu? Koruyacak çocukların, ailen var mı? Savaşmak top tekmelemeye, senden güçsüzlere saldırmaya benzemez salak. Sen kim oluyorsun da kimin nerede yaşayacağına karar veriyorsun? Bak ne diyeceğim! Onlar giderse, hepsini yok edersen sen kime saldıracaksın? Gözündeki at gözlüğünü çıkar da bak etrafa. Toprağın dönüm dönüm satılıyor haberin var mı? Nereden olacak robot gibisin tek yöne bakıyorsun. Toprağını korumak istiyorsan üstünde yaşam mücadelesi veren zavallılara saldıracağına git satanların karşısında dur cesurca. Göçmenleri, mültecileri ülkende istemiyorsan onları göç yollarına zorlayan savaşlara karşı çık. Silah tüccarlarının karşısında gel birlikte duralım. Huzur içinde yaşayan hiç kimse evini barkını terk edip bilinmeze yelken açmaz ha akılsız. Peş peşe intihar eden gençlere sebep olan bozuk sistemle mücadele et delikanlıysan. Çocuklara tecavüz edenlere, hayatlarını karartanlara göster gücünü. Hiçbir çocuk bunu hak etmiyor. Her çocuk, "öteki" olsa da candır, nefestir, umuttur, gelecektir. Masum hayvanlara işkence eden psikopatlara diş bilesene kabadayıysan. Yapamasın. Zira sende onlardan birisin. Senin hayatını mahvedenlere, sırtına bunca vergi yükleyenlere yüklen saklanmadan, korkmadan. Ama sen bunun farkında değilsin ki. Gözlerine perde inmiş gerçekleri göremiyorsun.

Hey faşist! Aslında sana söylenecek çok fazla şey var lakin fazla değer verdiğimi düşünüyorum. Ne sana ayırdığım vakitte ne de şuracıkta dökülen mürekkebe değmezsin. Zira söylenenleri anlayacak kapasitede de değilsin. Yontulmamış odunsun işte…

Hayal

Feyhan Güver

ARSUZ (Bir Hatay Hatırası)

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Arsuz… *Geçen yıla kadar haritada sadece adını birkaç kez gördüğüm ülkemin nadide yerlerinden biri… Kim derdi ki onca zamanım Arsuz'da geçecek. Hayat işte. Bizim için hayatın planladığı ama bizim bile farkına varmakta zorlandığımız hikayelerimiz. Hep yazılan, yazılmaya devam eden son nefesimize kadar iyisiyle kötüsüyle büyüklü küçüklü kader dönemeçlerimiz…*
Hadi önce Arsuz'la tanıştırayım sizi. (Eminim ki tanıyan pek çok okurum vardır, tanımayanlar için olsun bu kısım.)

Arsuz, Hatay İskenderun'dan 40 kilometre boyunca güneyde sahil şeridi üzerinde ve merkezi Arsuz Çayı ağzında bulunan turistik bir ilçe. Tarihi boyunca "Rhosus", "Rhopolis", " Port Panel" , "Kabev" ve "Arsous" gibi isimlerle anılmış.

Arsuz'da ilk yerleşim çok eskilere dayanır. Ancak bilinen tarihi Selevkoslarla başlar. Arsuz, M.Ö. 300 yıllarında Makedonya kralı Büyük İskender'in generallerinden Selevkos I. Nikator'un, M.Ö. 64'te Roma'nın, M.S. 638 yılında Arapların, 969 yılında Bizans'lıların ve 1268'de Memlüklüler'in egemenliği altına girmiş.

Arsuz, Bizans ve Roma döneminde önemli bir liman ve yerleşim yeriymiş. Bu dönemlere ait tarihi bir bölümü günümüzde mevcut olup, askeri bölge içerisindedir.

Bilindiği gibi Saint Pierre'de buradan geçmiş ve Antakya'da Hristiyanlığın hac merkezi haline gelen Saint Pierre Kilisesini Antakya dağlarının eteğine kurmuş. İşte Hristiyan öncülerinin seçtikleri yol güzergahında bulunan Arsuz yöremiz, miladi yıldan hatta milattan önceki yıllardan beri bir çok medeniyetlere kucak açmış ve bu medeniyetlerin etkisi altında kalmış.

İskenderun'un Arsuz yol kavşağı denilen mevkiden başlayan ve sahil boyunca yaklaşık 5 ila 10 kilometrelik vadiler, ovalarla devam eden Arsuz yörenin 40 kilometre uzunluğundaki deniz sahil şeridi birçok ülke insanının yerleşim ve yaşam yeri olmuş.

***

Tabii bu bilgileri öğrenince Arsuz'a iştahım kabardı, gitmeden yapamadım ve hemen ilk uçağa atlayıp önce İskenderun merkeze ardından Arsuz'a seyahatim başladı. Gözümle görmek, deneyimlemek, kişisel olarak da kendime bambaşka tecrübeler katmak çok heyecan vericiydi. Denizini çok övüyorlardı. Evim gibi hissettiğim karış karış bildiğim Antalya, Kaş, Finike, Olimpos, Kemer'den bile denizinin daha temiz ve güzel olduğunu söyleyenlere inanmadım başta; tabii görüne kadar.

Hakikaten ömrümde gördüğüm en güzel denizlerden birine girmek, o denizde yüzmek harika bir histi. Dilerim incecik kumuna siz de basarsanız. Kendime bunu yaşattığım için çok şanslı hissettim. Gerçi hala o hissiyatım her düşündüğümde taptaze içimde bir anda beliriveriyor. Ahh! Sadece denizi değil, asıl mutfağıyla meşhur Hatay, dillere destan. Künefe başkenti adeta. Bence Hatay'da künefe yapan ustaların ömrünü uzatmak için bir şeyler yapılmalı, sıradan bir tatlı yemiyorsunuz zira, sanat eseri desem yeri var. İnanın abartmıyorum.

***

Akdeniz'in berrak suyuyla birleşen Arsuz Çayı'nın muhteşem manzarası ve bu birleşimin üstüne kurulmuş rüstik, salaş mekanlarında gurme yolculuğuna çıkılmaması imkansız gibi. Zira rakının yanında sunulan çeşit çeşit harika mezelerin tadı hala dimağımda. İstemeden o güzelliğin bir parçası haline geliyorsunuz. Yan masanızda her kültürden insan görmeniz olası. Arabı, Hristiyanı, Türkü, Ermenisi, Katoliği, Ortodoksu, Alevisi saymakla bitmiyor. İşte tam olarak bunun adı Kültür kardeşliği. Keşke bu medeniyetler sofrasını ülkemizin her noktasında görmek mümkün olsa. Hatay'da bu manzaraları görünce hayal ettim içimde; herkesin sadece insan olarak var olduğu dünyada bir can olmayı. Barışçıl… Kardeşçe… Birlik içinde…

***

Arsuz'a kadar gidip dünyanın en güzel 'güneşin batışlarından birini' izlemek olmazdı. Şarap ve kadehleri kapıp Amanos Dağları tepesine çıkıp günü yudumluyorsunuz. Güneş denize batıyor, izlediğinizde bir çeşit show yapıyor güneş. Ama bir sonraki gün yeniden bizimle aynı oyunu oynuyor. Hiç bıkmadan seyircisi olmaya devam ediyorsunuz. Deniz o kadar güzel ki güneş bile denize giriyor.

***

Neyse, daha anlatmayacağım. Sizin gidip görmenizi isterim diğer tüm güzellikleri… Bu arada ben her gidişimde mutlaka 3 kilo alıp dönüyorum. Gitmeden önce hali hazırdaki ortalama kilonuzun bir miktar altında kalmanızı öneririm. Sonra 'pantolonlarım neden olmuyor bana' diye şoke olabiliyorsunuz. Künefe ve meze tadımlarımdan sonra ben şu an diyetteyim. Bu da aramızda kalsın. ☺

SAPLA SAMAN

Gökçen Erdoğan

Kadın varlığını tanımlamak ve var oluş sınırlarını çizmek için kendini ortaya atan, çığırtkanlık yapan, ahlak dersi veren, gönüllünün de gönüllüsü erkeklere hepimiz alıştık. Bu soslanmış dayatmayı elbette kabul etmiyoruz ancak kadın hakları savunuculuğu; kadını, eleştirilemez, konuşulamaz acziyette ve dokunulmazlıkta göstermeyi de reddetmelidir. Kadın da erkek gibi doğuştan kimi özellikler taşıyan ve sonradan kimi özellikler edinen bir varlıktır. Kendini ifade etme ve savunma yetisi vardır, bağımsız fikir ve davranışlarının arkasında durabilir ya da farklı bakış açıları edinerek düşünce anlamında dönüşüm geçirebilir. Türkiye Cumhuriyeti'nin güçlü, bağımsız ve demokrat bir kadın bireyi olarak, bu topraklar üzerinde herhangi bir kadın ya da erkeğin, imtiyaza sahip olmasını, diğer insanlardan farklı konumlandırılmasını gerekli bulmuyorum. Benim nezdimde, bir kadın da fikir ve davranışlarından dolayı eleştirilebilir, karşı çıkılabilir, beğeniye hitap etmeyebilir, ilgiye layık olmayabilir. Bu tür düşüncelerin tümünün kadına yönelik şiddet ve baskı kapsamında değerlendirilmesini kesinlikle onaylamıyorum.

Kadın bedeni üzerinden yapılan sömürü ve tartışmaların tümüne karşı olmakla birlikte, kadınların bedenlerini kendilerine sözcü ilan etmelerini de anlamsız buluyorum. Popomuz ya da mememiz değildir kim olduğumuzu belirleyen. Özgürlüğümüzün sembolü bedenimiz değildir; bedenimiz, bunun bir parçasıdır. Özgürlüğümüz için çarpışmak için kullandığımız yolu, bedenimizle doğrudan ilişkilendirmemiz de gerekmez. Yapılabilir mi? Kesinlikle kişisel tercih meselesidir. Ancak buna karşı olan bir kadınınki de fikir özgürlüğüdür; linç kültürünün parçası değildir.

Kadınlar, kendileri gibi düşünmeyen kadınların tümünü medeniyetsiz olmakla suçlayacaksa ilerleyeceğimiz noktada erkeklere denk düşmemiz şaşırtıcı olmaz. Oysa düşünce anlamında onları geçmemiz gerektiğini idrak etmiş olmalıydık. Dar bir kabın içinde, taşıma ve sığ bir suda yürütmeye çalıştığımız gemilerle de yüzleşmemiz gerekir yani bana kalırsa. Kadınlar da çeşitli, kadınlar da birbirinden farklı ve kadınlar buna rağmen birbirine eşittir. Bize benzemeyen herkesi, ayrık düşüncede olan herkesi düşmanlıkla suçlayarak bölünmemize ısrarla karşı çıkıyorum. Kimse bizim medeniyet bayrağımızı tek başına taşıdığı yanılgısına düşmesin. Kimse kadınların haklarını en iyi ve benzersiz biçimde bizzat kendisinin savunduğu ve geri kalan herkesin cahil ve yobaz olduğu kibrine kapılmasın. Sapla saman ayrılmak istiyor artık.

TOZLU VE DUYGUSUZ

Ayşegül
Damla
Arslan

Ayşegül Vs. Damla

Ben hayatımda hiç bu kadar duygusuz olmamıştım. Ve hayatımda hiç bu kadar dağınık da olmamıştım.

Dağınıklığın duygusuzlukla olan paralelliğinden bahsedeceğim size.

Normal şartlarda "Oraya basma yeni sildim! Tuvalete girme yeni temizledim!" diyerek bir nevi kendi çapımda Nazi Kampı işletiyordum. Ev ahalisinin münasip bir yerine bez bağlasam daha mutlu olabilirdim mesela ya da herkes taş gibi heykel olup hareketlerini kısıtlasa. Çay alırken şapur şupur çaylamasalar her yeri… Kediler, tuvaletten çıkınca kumlarını sağa sola fırfır sallayıp atmasa, ayağıma kum gelince "Sabır ver… sabır yoksa sabun ver" demesem… Benle yaşanmaz. İdi. Bu durumdan kimse hoşnut değil. İdi. Kendim de dahil. Kendimde olan sıkıntıyı da bilmiyor değildim, yani insan sıkılınca temizliğe sarıyor, saçma sapan tv şovlarındaki "düzen manyaaaa" anakondalara dönüyor. Anakondaya dönmedim hiç. Ama bu durum içten içe beni bitiriyordu. Son verdim, işten attım, ilişiğimi kestim düzen hastalığıyla.

Rahatladım. Büyük bir aydınlanma, korseyi çıkarıp, dizi çıkmış pijamaya geçtim.

İnanın ki aşırı düzen mutluluk değil, mutsuzluk getiriyor. Hem de herkese. Dış güçler nasıl diyor Control Freak yani Türkçe'si Kontrol Manyaklığı, işte bu sizi mutsuz ediyor. Dolabınızın içi ile girdiğiniz takıntılar sizin için küçük bir adımken, başkalarının üzerinde "egemenlik kayıtsız şartsız benimdir, ben özgürüm sadece ben özgürüm" manifestosunu yazdığınız an insanlık için büyük ve sıkıntılı bir adıma dönüyor. Kırık ayakla yürümek gibi. İnsanları sıkıp, kendinize zarar veriyorsunuz. Dağınıklıkla gereksiz romantiklik, gereksiz tüm duygular da gidiyor. Çünkü kafanız rahatlıyor. Türk Kadınları'na ataneneleri tarafından armağan edilen bu saçma "her an misafir gelebilir, hazırlıklı olmalıyız, No:5 değil çamaşır suyu kokmalıyız, dik duran süpürge gibi sağlam durmalıyız!" takıntısından vazgeçmeliyiz. Bizim, robot süpürge gibi "biraz da şurayı süpürüyüm, sıkıldım biraz da şuruya gidiiim" şeklinde yol almamız gerek. Hayat bu kadar uzun değil, minicik kutu kadar bir yer hayat ve hayat bunu kabul etmiyor ama siz farkında değilsiniz. Ben vazgeçtim artık, her şey eninde sonunda olacağına varıyor. Robot süpürge olup, kendi kurallarıma göre yol alacağım.

Rota yeniden hesaplanıyor.

RAHVANLA KEREVETE ÇIKMAK

-Sana dediğimde bana bozuluyordun ama bak neler değişti. Şimdi neler söylüyorsun.

+Yaaa hihihihihih.

Yaz sıcağında dışarıda unutulan yemek gibi bozuluyordum hem de. Çünkü hedef odaklıyım, bir şeye odaklandığım zaman onu bozacak her şeyden kaçınırım.

Kaçamadım. Zaten baktım ki böyle şeylerden kaçış yok, o yüzden rahvanla beraber gidiyorum. Rahvanla kerevete çıkmak epeyi zevkli. Ama sadece kerevete, diğerleri muradına erebilir. O yüzden dağınığım artık. Takmıyorum, toka bile takmıyorum, salkım saçak, Pasaklı Sally gibi dolaşıyorum. Bir ara Madam Rottenmeier gibi dolanmaya başlamıştım, topuzlu ve donuk. Hani var ya Heidi'deki nemrut mürebbiye. Ama bir yere kadar. Bir şey diyeceğim, ben kendisini bu arada severim. Heidi gibi kurtlu bir çocuğa edep adap öğretmeye çalışıyor. Sabırdan yaratılmış resmen. Şimdi "ama Heidi'ye yazık" falan demeyin. Bulunduğunuz ortama uyum sağlayın. Bak sağlayamayan nasıl terk ediyor ortamı saray bile olsa. Merhaba Meghancım, yoga yaptın mı?

Sürekli olarak derin dondurucu moduna alamam kendimi. Dilim kırmızı biber, kalbim derin dondurucu, beynim çok düşünmekten sürekli kaynayan çaydanlık. Neyim ben, Gülriz Sururi'nin Mutfağı mı? A la Damla! Oooo yoooo bayım, röpteşambırınızı giymeden giremezsiniz!

Ruhu röpteşambırlı olan erkekler artık yok. Çok Rönesansvari oldu evet lakin var da yok. Aslında var, var oluş sancısı çekiyorlar. O yüzden şu anda kendileriyle iletişilemezsiniz. Ayrıca siz onlar için yaratılmış Wonder Womanlar değilsiniz. Onları o sancıdan kurtarmaya çalıştıkça sancı size saplanıyor, sap sap sap. Halbuki sap karşı taraf. Sıkıntı sizde değil onlarda. Gastroenterolojiye gitsinler tez elden. Belli ki bir şeyler gaz yapmış.

İnsanların bilerek ya da bilmeyerek yaptıkları ve her defasında arkasına sığındıkları hataları, sizin hayatınıza girdikleri zaman bahaneleri oluyorsa… bilemiyorum. Hatalarından ders alamayanı ne yapacaksınız ki, yerinizde yörenizde olmasın. En nihayetinde bir bütün değilsiniz. Herkes kendi karesinin 90'lık dik açısı. Kaç kızım kaç, biraz da sen kaç. Arkana bakma bile. Kaçarken spor kıyafetlerini de giy, form tut.

FREUD MARKETE GİDER

Psikolojide bir kural varmış. Kim ruhunuza dokunursa hemen dezenfektan arıyormuşsunuz temizlemek için. Yok, Freud dememiş bunu. Odysseus demiş. Freud bir şey diyecekse, fahiş ped fiyatları için bir şey desin. Uzmanlık alanının ucundan geçiyor bu fiyatlar. Şu anda kendisine her zamankinden çok ihtiyacımız var. Bir daha gel Avusturya'dan eli purolum!

Odysseus hijyene çok dikkat ettiği için birinden özür diler mi, emin değilim. Özür dilerse Kirke onu zehirler mi onu da bilmiyorum. Burası da zaten Nordik Ülkeleri'nden biri değil. Odysseus da zaten Kuzey'e hiç gitmemiş. Nordiklerle benzer yönlerimiz çok (çok değil, abartma tozuyla yazıyorum) ama koordinatlarımız farklı.

Benzer yönler :

1-Üşümek

2- Her yer halı

3- Sıkılmak, çok sıkılmak

Merdaneli çamaşır makinasının merdanesinden geçer gibi sıkıldık hepimiz. Dümdüz olduk. Olduğumuz yerin yabancısıyız, biliyorum. Ama bilip de bilmezlikten geliyorum.

Tecahül-ü Arif'lerinizi gereksizce kullanmayınız.

Yaşam Koçu Afet

Feyhan Güver

